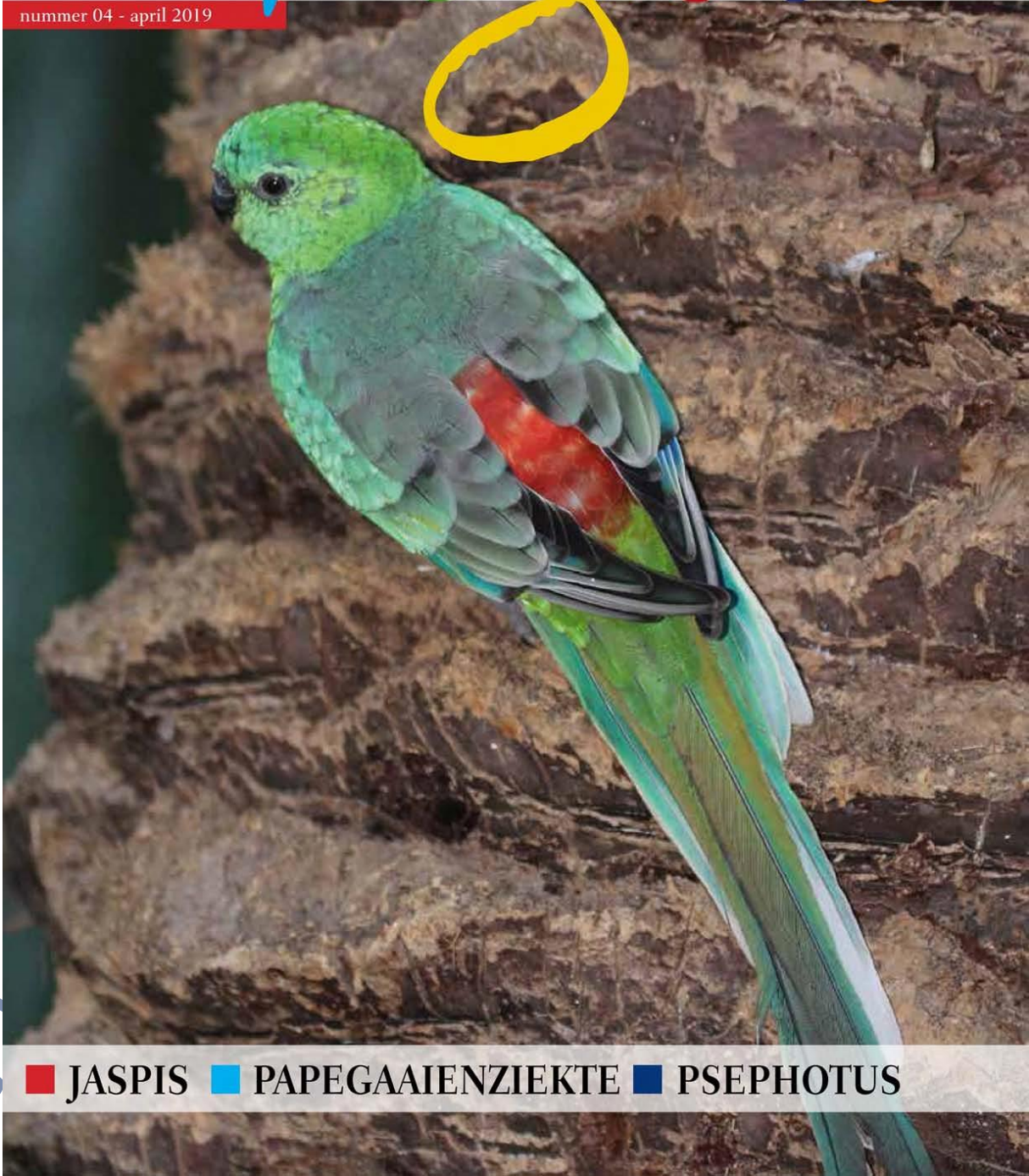

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Onze Vogels

nummer 04 - april 2019

■ JASPIS ■ PAPEGAAIENZIEKTE ■ PSEPHOTUS

- 04** In de keuken van Stals. **06** Thailand. **08** De jaspis kleurkanarie
10 De harzer. **12** Colum voorzitter, Roosje. **13** Papegaaienziekte. **14** Keuring
 kanaries. **16** Frieslands. **17**. De familie psephotus. **20**. Wijzigingen
22 Diefstal **23** Hobbymatig. **24** Voeding **26** De nationale vogel van ...
 Maleisië. **28** De ceresamadine. **30** Vogelflitsen **31** Bondsmededelingen
33 Column keurmeester nr 101. **34** NBvV info **35** Kalender

Uitgever: 'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 25.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 26.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden: iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 38,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

Abonnementsprijzen: Nederland € 28,- (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 30,-,

Priority-post naar alle andere landen € 92,-. Verspreid lid buitenland: bovengemelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

Adres: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl
 Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

Redactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@ziggo.nl **Redactieadres:** Bondsbureau NBvV t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom. Tel. 0164-235007 E-mail: info@nbvv.nl

Zakelijke advertenties: Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij Jan Franken, via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven

verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen.

Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

Vormgeving: Maarten Molenaar, Dock35 Marketing, Doetinchem **Druck:** Senefelder Misset B.V., Doetinchem Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

Beëindiging lidmaatschap: Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkensma per 31 december opzeggen via het Bondsbureau.

De NBvV is internationaal aangesloten bij: COM-Mondial & Entente Europeenne d'Aviculture et de Cuniculture

Kobaltvleugel parkiet

Tjeu Stals

IN DE KEUKEN VAN

Tjeu Stals

TE KINROOI

Een pur-sang parkietenliefhebber in het Belgische Kinrooi. Niet de grootste, maar wel met een goede kwaliteit agaporniden, kakariki's en smalsnavelparkieten. En laatstgenoemde soorten zijn best wel de moeite waard om nader onder de loep te nemen.

TEKST EN FOTO'S: H.BRANJE

Zo'n 47-48 jaar geleden kreeg Tjeu een stuk bouwgrond van z'n moeder. De tegenprestatie: een grijze roodstaartpapegaai, Polke. Moeder Stals heeft jaren plezier gehad van haar papegaai die overigens verschillende woorden kon praten. Tjeu vond grijze roodstaarten toen zelf ook aardige vogels en is met drie koppels begonnen in een tuinhuis. Op een gegevens ogenblik zijn de roodstaarten verkocht en is Tjeu begonnen met Tirica parkieten en deze altijd trouw gebleven.

Huisvesting

In zijn huis in Kinrooi worden de parkieten in een ruime kelder gehuisvest. De kelder wordt goed geventileerd

osel

De

en goed verlicht met behulp van TL-lampen (TLD90 de luxe 36 Watt 965). De vogels hebben het blijkbaar naar hun zin want er wordt doorgaans goed gebroed. De temperatuur in de winter is er zo'n 8 tot 10 graden Celsius.

De agaporniden (rosecollis, personatus) worden gehouden en gekweekt in grote broedkooien. In kweekkooien heeft Tjeu ook nog enkele koppels forpus dwergpapegaaits (grijsrug). In de grote vluchten (2 meter diep bij 1 meter breed) worden twee koppels tiricaparkieten, één koppel kobaltvleugelparkiet en enkele koppels kakariki's (lutino, blauw, crème) gehouden. Verder nog wat koppels catharinaparkieten.

Voeding

'je moet je vogels beter verzorgen dan jezelf' aldus Tjeu. De vogels krijgen zadenmengeling 'grote parkieten kweek', elke dag aangevuld met wat groenten of fruit of broodkruimels. Wanneer er jongen zijn krijgen ze bovendien eivoer van Witte Molen over het zadenmengsel heen. Verder worden er geen toevoegingen of wat dies meer zij verstrekt. Wanneer je de vogels goed verzorgt heb je geen zwakke vogels. En valt er eentje uit, dan is dat zo.

Brotogeris

Smalsnavelparkieten (familie Brotogeris) heeft Tjeu al vanaf het begin van zijn liefhebberij op 't hok. Zo'n twintig jaar geleden had hij nog verschillende andere soorten waaronder de witvleugel, vuurvleugel en tovi. Betreffende soorten zijn tegenwoordig in avicultuur niet ruim vertegenwoordigd.

Destijds was het overigens ook al heel moeilijk om aan nieuwe vogels te geraken. Vandaar dat, bij gebrek aan nakweek, de verschillende soorten uiteindelijk 'verdwenen' bij Stals. En ook vandaag de dag is het erg moeilijk om aan onverwante vogels te komen en moet je vaak naar het buitenland voor de aankoop van nieuwe exemplaren. Smalsnavelparkieten zijn geen zwakke vogels. Het zijn plezierige vogels die wat minder kabaal maken dan bijvoorbeeld agaporniden. Alleen wanneer er onraad is, manifesteren ze zich luid en duidelijk. De kobaltvleugel is overigens iets luidruchtiger dan de tirica's.

Niet populair?

Smalsnavelparkieten hebben een overwegend groen verenpakje. Sommige

soorten hebben wat geel aan de kop (tovi, tui), andere hebben met name afwijkend gekleurde (geel, wit, oranje) vleugelpennen. Smalvleugelparkieten laten hun echte kleurenpracht pas zien wanneer ze opvliegen. De fel gekleurde gele, witte of oranje kleurpartijen zijn dan prachtig om te zien. Ofschoon wat minder spectaculair qua kleuren zijn het heel aardige vogels. Goed gekoppeld zitten de vogels altijd gezellig tegen mekaar: echte lovebirds.

Overnachten

De kweekkoppel smalsnavelparkieten beschikken het hele jaar rond over hun broedblok waarin ze altijd overnachten. De blokken heeft hij zelf gemaakt van triplex: schuine broedblokjes van het formaat van broedblokken voor agaporniden. Op de bodem wordt grof houtschaaftel aangebracht.

Tjeu laat de vogels voor het eerst broeden wanneer ze drie tot vier jaar oud zijn. Smalvleugelparkieten kunnen wel zo'n 15 jaar oud worden, dus je kunt er veel jaren plezier van hebben! Man en pop zijn op het uiterlijk niet van elkaar te onderscheiden. Tjeu laat het geslacht vast stellen aan de hand van veeronderzoek.

De tirica's en kobaltvleugels kunnen bij Tjeu het hele jaar broeden wanneer ze daar 'zin in hebben'. Er worden vier tot vijf eieren gelegd. Soms wordt er tot drie keer binnen 'n jaar gebroed.

Treuren

Tjeu vindt het heel typisch voor smalvleugelparkieten dat, wanneer één van de partners sterft, de overblijvende partner begint te treuren. En dat kan soms lang duren; maar vaak sterft de andere partner enkele maanden later.... Toch is het niet altijd pais en vree bij deze parkietensoorten. De man is vaak eerder broedrijp dan de pop. Wanneer de pop nog niet broedrijp is en de man wél, kun je een probleem hebben. De man jaagt achter de pop aan en kan haar ernstig verminken. Vaak pikken de mannen de hersenpan van de pop stuk....

Hoe te voorkomen? Bij het samenstellen van een nieuw koppel wordt een van de vogels in een kooi gezet die in de buurt van de kooi of volière van de geplande partner geplaatst wordt. De vogels kunnen zo aan elkaar wennen zonder dat ze bij elkaar kunnen komen. Zo'n twee weken later worden de twee

Zelfgemaakt broedblok

vogels bij elkaar geplaatst waarbij ze goed geobserveerd worden door Tjeu. Je ziet vrij vlug of de vogels elkaar aanvaarden. Wanneer de parkieten in een wat grotere volière gehuisvest worden heeft de pop overigens meer mogelijkheden om zich uit de voeten te maken, indien nodig.

Wedstrijdseizoen.

Tjeu is lid van de vereniging de Leeuwewik in Neeroeteren en van de vogelvereniging van Ittervoort. Jaarlijks neemt hij deel aan de twee onderlinge shows, aan enkele andere shows in België, aan de kringtentoonstelling (Helden, Ittervoort etc), aan de districtshow en aan de nationale show van de NBvV, 'Vogel'.

Van agaporniden zijn duidelijke standaardeisen opgesteld, smalsnavelparkieten zijn echter echte conditievogels. Wanneer ze in een goede conditie verkeren hebben ze een prachtig, goed sluitend, glanzend verenpakje. Ze zijn doorgaans rustig in de wedstrijd kooi en laten zich daar goed beoordelen door de keurmeester.

Voor de kooi zelf zijn ze minder rustig...het zijn echte slopers; kunnen ze met hun snavel aan een stukje hout van de kooi, dan zullen ze blijven doorgaan tot alles gestript is waar ze bij kunnen. Om hun staart heel te houden wordt de binnenkant van de tralies van de wedstrijd kooi door Tjeu voorzien van harde plastic. Zijn de vogels namelijk wat onrustig en blijven ze langs de tralies klimmen en klauteren, dan zal dit zeker aan de staart te zien zijn. Daar blijft namelijk niet veel van over.

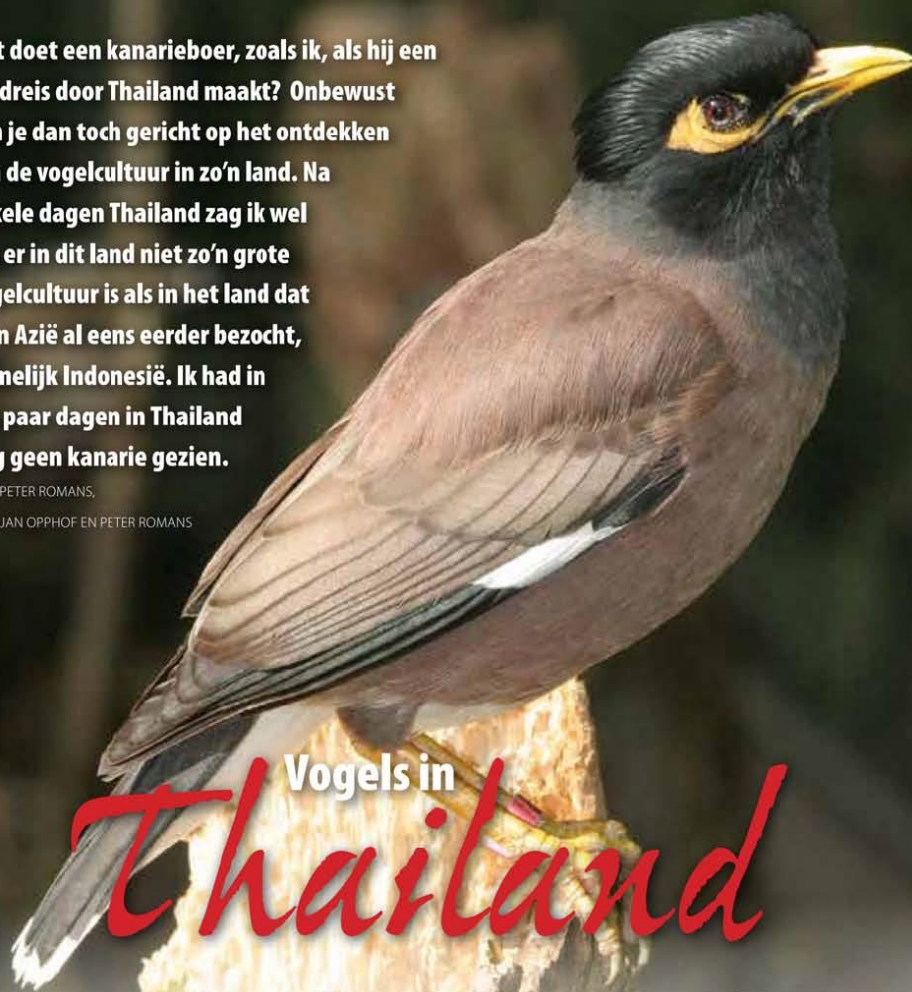
Afsluitend

Smalsnavelparkieten zijn niet de meest populaire parkieten in avicultuur. Toch zijn het aanhankelijke en vriendelijke vogels die goed te fokken zijn (tenminste de kobaltvleugel en de tirica) en uitstekend geschikt voor een vogelshow. Tel.nr: 0032-8970 1760 <

Wat doet een kanarieboer, zoals ik, als hij een rondreis door Thailand maakt? Onbewust ben je dan toch gericht op het ontdekken van de vogelcultuur in zo'n land. Na enkele dagen Thailand zag ik wel dat er in dit land niet zo'n grote vogelcultuur is als in het land dat ik in Azië al eens eerder bezocht, namelijk Indonesië. Ik had in die paar dagen in Thailand nog geen kanarie gezien.

Tekst: PETER ROMANS,

foto's JAN OPPHOF EN PETER ROMANS

Vogels in *Thailand*

Myna, (Acridotheres tristis)

Ook geen vogels in kooien die bij de huizen ophingen. Iets dat je in Indonesië heel veel ziet. Op de grote vogelmarkt in het Indonesische Malang heb ik honderden kanaries bij elkaar gezien, nog afgezien natuurlijk van de duizenden andere vogels in allerlei soorten en maten die daar te koop waren. Neen, dan viel Thailand, wat dit betreft althans, wel tegen. De Thai zijn blijkbaar niet zo'n fervente vogelhouders.

De eerste vogels in gevangenschap zag ik op een lokaal marktje waar een vrouwtje achter een gekunsteld kooitje zat. In dat kooitje zaten een tiental zangvogeltje van verschillende soorten bij elkaar.

Hier moest ik even meer van weten. Bleek dat volgens het Boeddhisme ver-

Dayal lijster

diensten verworven worden door goede dingen te doen voor levende wezens. Zo kun je een gevangen vogel zijn vrijheid teruggeven waardoor je, zeg een soort premiepuntjes krijgt om het Nirwana

eerder te kunnen bereiken. Dat vrouwtje verkocht deze vogeltjes voor enkele tientallen Baths en de gelovige koper liet het gekochte vogeltje inderdaad meteen weer vrij wegvliegen. De diertjes

De /

osel

Gezien het nest lijkt het een wever

Gezien het nest lijkt het een wever

Staalborst honingzuiger, Cinyris jugularis

in het kooitje waren vrij wild aan het fladderen, waarschijnlijk nog niet zo lang geleden gevangen in het wild.

Vogelspotters

In Thailand komen ook veel vogelspotters. Vogels spotten is een sport die wereldwijd steeds populairder wordt. Nu noemt men ook onze hobby, het houden en fokken van vogels, weleens een sport. Iedereen denkt bij het horen van de term sport aan minimaal het verrichten van enige fysieke inspanning. Dat is in onze hobby denk ik zeker het geval. Het verzorgen van onze vogels kost ons de nodige calorieën. Denk maar eens aan de dagelijkse werkzaamheden voor onze gevleugelde vriendjes, het verzorgen, voeren, inrichten en onderhouden, schoonmaken etcetera. Maar kijk dan eens naar de inspanningen van de vogelspotters. Ze liggen urenlang onbeweeglijk in de struiken met hun camera, om dan uiteindelijk die speciale vogel op de foto te vangen. Als ze tenminste het geluk aan hun zijde hebben. Maar natuurlijk is dit vogelspotten midden in de natuur best een heel aangename ervaring. Ook naderhand het uitgebreid digitaal uitwisselen van gegevens over de gespotte vogels is een interessant wereldwijd proces.

Thailand is een uitstekende plek om allerlei vogels te zien. Hier komen zo'n 900 soorten voor, wat ongeveer 10% van alle vogelsoorten van de wereld inhoudt. Ter vergelijking: in ons land zijn het er ongeveer 500 en in topvogelland Peru meer dan 1850 soorten. Een verrassing in Thailand was in 2006, toen in de buurt van Bangkok per toeval de Humes karekiet werd herontdekt. Een vogelsoort waarvan al 139 jaar

gedacht werd dat die was uitgestorven. Voor het laatst was in 1867 een exemplaar van deze zangvogel gevangen in Noord India.

Nationale parken

Noord Thailand ligt op de Oost Aziatische trekroute. De nationale parken Doi Suthep en Doi Inthanon zijn uitstekende vogellocaties vol tropische flora die een goed biotoop bieden aan de talloze vogelsoorten. Het park Doi Inthanon ben ik zelf gaan bezoeken en daar lukte het mij zowaar om met mijn mobiel een mooie brilvogel te fotograferen. Maar in ons reisgezelschap bevond zich ook Jan Opphof. Jan heeft prima fotoapparatuur. Hij is liefhebber van paddenstoelen en hij fotografeert deze schimmels zoveel en zo divers mogelijk. Eigenlijk is Jan dus geen vogelspotter maar paddenstoelenspotter. Dat lijkt iets gemakkelijk te spotten dan vogels, want paddenstoelen bewegen immers niet of nauwelijks. Maar Jan was ook erg geïnteresseerd in al die tropische vogels. Onderling spraken we veel over de vogels die we zagen, waarop Jan probeerde om er mooie foto's van te maken. Het zowaar dit lukte soms, getuige de bijgevoegde foto's.

Maar een kanarie gezien?
Helaas geen enkele!!! <

Roetkop bulbul, pycnonotus aurigaster

Timaliesoort

Verkoopster

De

osel

Jose Antonio Abellan (fokker van kanaries en inheemse gemuteerden) uit Spanje is de kweker die de jaspis heeft ontwikkeld. Begonnen in 1996 met een pastel Magellaan sijs. Het heeft een tiental jaren geduurd voordat alle kenmerken van een kanarie er goed in zaten, zoals vorm, grootte en voortplanting.

Tekst: MARTIEN SNELLINGS, KEURMEESTER KLEUR N.B.V.V. / COM, foto's: PIETER VAN DEN HOOVEN

Erkenning:

Op de COM show in 2006 te Vicenza (Italië) en Reggio (Italië) werden de eerste jaspissen aan het publiek voorgesteld. Op het WK 2012 te Almeria (Spanje) haalde de eenvoudig verdunde jaspis (EF) de tweede fase van de erkenning. Er werden toen meer dan 100 jaspis vogels door Spanjaarden ter keuring aangeboden. Op de WK 2013 te Hasselt (België) werd de jaspis (EF) niet erkend. Er is toen een hele boel commotie geweest over de aangeboden jaspis vogels. Een stam met een vogel erin met een zeer lichte depigmentatie achter het hoofd werd gediskwalificeerd. Naderhand is door het OMJ besloten om de erkenningsprocedure voort te zetten en de jaspis in januari

2014 te Bari opnieuw ter erkenning te laten aanbieden. Op deze WK 2014 te Bari (Italië) verkreeg de jaspis (EF) de definitieve erkenning. Om er zeker van te zijn dat de goede jaspis vogels ter erkenning zouden worden aangeboden organiseerde COM Spanje in december 2013 een voorselectie. Een vijftal voor-aanstaande Spaanse OMJ-keurmeesters hebben de vogels gesorteerd. En met succes.

Er is ook een Europese Jaspis speciaal club die te vinden is op > <http://club-europeen-du-jaspe.skyrock.com/1.html>. Het eerste Jaspis kampioenschap werd gehouden in oktober 2009 te Bordeaux. In 2011 werd deze show in Waremmé gehouden. De andere jaren steeds in

Zwart jaspis geel mozaïek type 1

Bordeaux. Ieder jaar zijn er enkele honderden Jaspissen in alle kleuren en variaties te zien.

Standaard N.B.v.V:

Op dit moment zijn de zwartjaspis, bruinjaspis en agaatsjaspis in de enkel-factorige vorm erkend. De isabeljaspis is nog niet erkend. De dubbelfactorige jaspis geeft momenteel nog teveel reductie van de melanine waardoor deze kleurslag onvoldoende herkenbaar is.

De jaspisfactor zorgt voor een wijziging van de melanine (eumelanine) in de schachten en aan de buitenzijde van de veren. De jaspisfactor zorgt voor een aanzienlijke vermindering van zwart en bruin eumelanine. Tussen de donkere zones wordt de melanine lichter. Er komt een egale melanine reductie over het geheel van de vogel. De bestreping blijft in de vorm van de klassieke vogels. Het phaeomelanine en het lipochroom worden niet aangetast. Een groot en zeer bepalend kenmerk is de grote reductie van de melanine in de eerste slagpennen > spiegels. Dit ziet men ook in het centrale gedeelte van de buitenste staartpennen. De kop en de flanken zijn duidelijk gestreept. De jaspis komt voor met witte, gele of rode lipochroomkleur. Geel en rood kan gecombineerd zijn met ivoor en / of mozaïekfactor. De snavel, poten en nagels hebben dezelfde tint als bij de klassieke vogels. Om de spiegels te accentueren wordt geen opkleuring gevraagd.

Dat wil zeggen: de rode jaspis mag geen rood gekleurde spiegels laten zien. Nieuw ingaande dit keurseizoen. Hoe men dit als rode jaspis kweker voor elkaar kan krijgen is voor mij een vraag ? (niet meer opkleuren in nest !!) Bij doorgekleurde pennen wordt dezelfde bestraffing gehanteerd als bij de mozaïeken.

Keuring:

De keuring van de jaspis is (naar mijn ervaringen) een heel subjectief gebeuren. Zeker voor keurmeesters die zich niet vertrouwd hebben gemaakt met de kweek van deze vogels. De aanwezigheid van een bepaalde hoeveelheid melanine in de oudervogels bepaalt de uiting en de diepte van de melanine in de jonge vogels. Daar de jaspis niet

in grote getalen worden gekweekt en weinig ter keuring worden aangeboden is er weinig vergelijkingsmateriaal op een keuring voor een keurmeester. Bepaling en beoordeling van de reductie bij de vogels is dan erg subjectief. Nogal wat jaspis vogels worden aangeboden terwijl ze te weinig reductie laten zien en veel te veel op een pastel of grijsvleugel lijken. Al menige agaatspastel of isabelpastel wordt zo ter keuring aangeboden terwijl het slechte gereduceerde jaspisvogels zijn. (zeker in de isabelserie worden de keurmeesters regelmatig door inzenders voor de gek gehouden). Aangeboden worden vaak vogels met vleugel- en staartpennen waar geen lipochroom in te zien is. Heel fout. Als keurmeesters zullen we zeker die elementaire kenmerken steeds moeten blijven eisen en indien niet aanwezig daarvoor ook ruim bestraffen.

Kweek:

Door de onafhankelijke en dominante vererving is het gelijk al raak in het eerste kweekjaar. In de nesten kan men gelijk de zwart, bruin of agaatsjaspis herkennen aan de donskleur. Bij de isabeljaspis wordt herkenning al moeilijker. Donskleur bij zwart > zwartgrijs, bij bruin > hazelnootkleurig en bij agaats > lichtgrijs. De niet-jaspis jongen zijn gelijk aan homozygote jonge zwarte, bruine en agaatsvogels. Deze vogels zijn naderhand niet meer te herkennen. Men ziet niet dat zij uit jaspis komen. Deze vogels kunnen een erg goede kwaliteit hebben en zodoende gespeeld worden op de vogelshow. Sommigen beweren dat men kan zien dat ze over jaspis gekweekt worden maar mijn ervaring van de afgelopen jaren met de jaspis zegt dat een en ander lulkoek is. Wel blijft nog een vraag over : durft men deze vogels die uit de jaspiskweek komen te gebruiken voor de kweek van bijvoorbeeld homozygote vogels uit de zwart-, bruin- of agaatsserie ?? Ik heb daar zelf geen ervaring mee. Gevoelsmatig zou ik dat ook niet doen. Je praat toch over vogels die uit een reductievogel komen. Men kan zeker niet spreken over 'split' vogels. Maar toch ??

Afhankelijk van de kwaliteit van de oudervogels en de daarin aanwezige melanine en een reductie die niet

steeds hetzelfde is en ook nog niet altijd op dezelfde veervelden geeft uiteindelijk een grote variatie in gekweekte jaspis vogels. Enkele opgebleekte pennen of enkele niet gereduceerde pennen zijn vaak te zien in de jonge vogels. Dat is natuurlijk niet goed als men deze vogels als wedstrijdvogels aanbiedt en de keurmeester zal een en ander zwaar moeten bestraffen. Is een vorm van bontheid !!

Vererving:

- Jaspis EF x jaspis EF > 50 % jaspis EF / 25 % jaspis DF en 25 % klassiek
- Jaspis EF x jaspis DF > 50 % jaspis EF en 50 % jaspis DF
- Jaspis EF x klassiek > 50 % jaspis EF en 50 % klassiek
- Jaspis DF x Jaspis DF > 100 % jaspis DF
- Jaspis DF x klassiek > 100 % jaspis EF

Toekomst:

Persoonlijk denk ik dat de toekomst van de jaspis afhankelijk is van het steeds

weer refereren aan de elementaire kenmerken van de jaspis. Bijvoorbeeld de duidelijke spiegels en lipochroom kenmerken. Wijken we daar als kweker en zeker als keurmeester steeds meer (in kleine stapjes) vanaf dan is er op enig moment geen verschil meer tussen jaspis, pastel of grijsvleugel.

Het feit dat we de jaspis via bastaardering met een sijs hebben bekommen en tegennatuurlijk een vogel hebben gecreëerd die op bepaalde plekken wél en op andere plekken géén lipochroom mag laten zien is een raar gegeven. Het zijn eigenlijk bonte vogels. Al in 2009 gaf vogelprofessor Gilbert van den Borre uit België aan dat men gek geworden was om deze bonte vogels te accepteren binnen de COM. Het kan dan ook niet anders dat door verder kweken en ontwikkelen de beoogde jaspiskenmerken moeilijk zijn vast te leggen.

Bruin jaspis rood mozaïek type 1

Agaat jaspis rood mozaïek type 1

Beste Zangkanarieliefhebbers, na de vorige keer de historie van de zangkanarie te hebben behandeld ga ik in deel twee de aanschaf van zangkanaries en de kweek ermee behandelen.

Tekst: M.SAKSENS, foto's PKWAST

De Zangkanarie!

Beginnen

Om met zangvogels te beginnen heb je naast een goed gehoor ook veel tijd nodig. Ikzelf laat jaarlijks mijn gehoor testen en dit gelukkig steeds met een positief resultaat. Dit wil niet zeggen dat mensen met een minder of slecht gehoor geen zangvogels moeten nemen. De ervaring laat zien dat diverse liefhebbers en zelfs keurmeesters - met een gehoorapparaat- zangkanaries hebben. Veel tijd is een belangrijk item. Hiermee bedoel ik met name de periode van het opkooien – trainen en de wedstrijden. Het gaat hier om de jaarlijkse periode van begin oktober tot en met eind januari van het volgende jaar. In die periode ben je met zangkanaries meer dan het dubbele aan tijd nodig ten opzichte van de kleur- en postuur kanaries.

Welke zang?

Voordat je zangkanaries gaat aanschaffen is het raadzaam je eerst te verdiepen in de zang van de verschillende zangkanaries. Welke zang heeft je voorkeur? Hou je van hard of zacht, van hoge of lage en lang of korte toonstukken. In Nederland onderscheiden we drie soorten zangkanaries: de Duitse Harzer-Edelroller, de Belgische Waterslager en de Spaanse Timbrado. De naam van het land geeft aan waar men de zang heeft gecultiveerd. Het lied dat deze vogels ten gehore brengen verschilt nogal. De Harzer-Edelroller blinkt met name uit in zijn zachte, lange en diepe roltoeren waarbij het gehele lied met gesloten snavel ten gehore wordt gebracht. De zang is te vergelijken met orgelmuziek. De Waterslager blinkt uit met een krachtig geslagen lied van klokkend en borrelend water. Deze zang is te vergelijken met pianomuziek. De Timbrado is een zangkanarie met een welluidend lied gekenmerkt door een metaal klank. De zang is lichter van klank en veelal gebracht op de grondtonen u en i. Men maakt onderscheid in de Timbrado-Original en de Floreado. Via internet

zijn al deze zangkanaries eenvoudig te beluisteren en ik wil dit van harte aanbevelen. Bedenk ook eens wat je ten gehore krijgt als er 40 of 50 mannetjes hun lied zingen. Een Concert!!! Mocht je in de gelegenheid zijn een Technische dag van zangkanaries te bezoeken dan zou ik dat zeker aanbevelen.

Aanschaf

Wanneer je eenmaal je keuze hebt gemaakt welke zangrichting het gaat worden dan zijn we toe aan de volgende stap: de aanschaf van de zangkanarie. Het is raadzaam vogels aan te schaffen van een ervaren liefhebber met een doorgefokte stam. Je kunt ook beginnen met vogels van een verenigingslid en later verder uitbouwen. Mijn voorkeur gaat uit naar kwaliteit en wanneer deze voorradig is in de vereniging prima, zo niet, dan is het raadzaam de contactpersoon Zangvogels van de NBvV te benaderen of een keurmeester. Hoe deze mensen te bereiken zijn staat op de site van de NBvV en in ons bondsblad "Onze Vogels". Dit zijn liefhebbers waarbij je terecht kunt met vragen over de gekozen zangrichting.

Kweek

Is de liefhebber eenmaal tot koop overgegaan dan komt het volgende onderwerp aan de orde "de kweek met zangvogels". Om teleurstelling te voorkomen is het advies alleen te kweken met zangvogels die in topconditie zijn. Zorg dat de broedkooien schoon en goed ontsmet zijn. Daarnaast behandel ik mijn kweekvogels tegen bloedluis waarvoor ik Noromecetine gebruik (w/v 1% Ivermectine) Met een vochtig wattenstaafje, onder de vleugel in het driehoekje, een draaiende beweging maken op het vlies. Ben op deze manier gegarandeerd drie maanden vrij van bloedluis. Er zijn verschillende producten te koop bij de dierenpeciaalzaak; laat u informeren door hen of raadpleeg een ervaren kweker. Om zangkanaries in topconditie te krijgen en klaar te maken voor de kweek zijn een aantal punten belangrijk. Ik zal mijn manier uiteenzetten maar realiseer u dat er verschillende wegen zijn die naar Rome leiden.

- een goede zaadmengeling verstrekken, als het kan een kweekmengeling
- zorgen voor minimaal 15 uur licht – temperatuur minimaal 18 graden

- luchtvochtigheid in kweekruimte minimaal 60% –
- Vogelgrit en scherpe maagkiezel moet voldoende voorhanden zijn –
- Eénmaal per week vitamines door het water, (ikzelf gebruik Quiko E- zuchtvitaminen)
- Eénmaal per week een voedingssupplement C-Phos door het water (ook veel gebruikt door duivenliefhebbers) en dan het eivoer.

Het eivoer dat ik gebruik bestaat uit een basis-mix door mij is samengesteld uit: 10 kilo Witte Molen eivoer vochtig, 10 kilo CéDé eivoer droog, 2,5 kilo beschuitmeel, 2,5 kilo cakemeel en 1 pak Brinta pap. Elke avond maak ik het eivoer klaar voor de volgende ochtend. Drie gekookte eieren (10 minuten gekookt), 1 schepje Biergist (B-Pure van Versele Laga), 1 schepje Vi-spu-min (bevat mineralen, sporenelementen, vitamines en aminozuren – ook veel gebruikt door duivenliefhebbers) 1 schepje Forto Perfect (super kweeksupplement), 4 schepjes Cous Cous om het eivoer rul te maken en 4 schepjes Perle Morbide (Italiaans product, zie internet). De volgende ochtend pak ik zoveel ik nodig denk te hebben voor mijn 24 broedkooien en voeg dan kiemzaad toe. Let op: het eivoer mag niet te nat zijn! Poppen dagelijks eivoer; mannen twee keer per week; wanneer de vogels jongen hebben drie x per dag. Na 12 dagen broeden krijgen ze gedurende 7 dagen Flagellamix door het water (middel tegen neststerfte)

Ik wens u allen succes met de kweek!

Martin Saksens

Keurmeester COM/OMJ sectie A.◀

It koe minder...

Zo aan het eind van februari schrijft het bestuur van Zanglust Joure meestal haar jaarvergadering uit. Een man of vijftieng kwamen er dit keer op deze vergadering af en ze waren benieuwd naar wat het bestuur te vertellen had. Tenminste, dat zou je verwachten. Nee, in Joure is de jaarvergadering vaak niet zo spannend. De aanwezigen kennen elkaar al jaren en hebben vertrouwen in het bestuur en elkaar en komen voornamelijk voor de gezelligheid. En de reguliere agendapunten, zoals het jaarverslag, het financiële verslag en andere zaken, konden de aanwezigen dan ook amper boeien. Beetje dooie boel daar in Joure? Absoluut niet! Want wanneer de plannen op tafel komen voor het komende seizoen, dan veert een ieder op. Het bestuur wist te vertellen dat we een eendaagse show gaan houden. Niet alleen omdat het goedkoper is of zo, maar ze vinden dat de tijd rijp is voor iets nieuws. Nieuw elan, nieuwe kansen, een uitdaging om een beproefd concept, de tentoonstelling, weer in de belangstelling te krijgen, zowel bij de leden, als bij het publiek.

Open wedstrijd

Het plan is om op 12 oktober een open wedstrijd te houden voor leden en leden van bevriende verenigingen en ... als klapstuk, dit keer niet ergens in een anoniem zaaltje, maar in de openbare ruimte van Swimfun, het subtropische zwemparadijs in Joure, waar elke zaterdag honderden bezoekers komen recreëren. Een deel van de vergadering reageerde enthousiast, tot opluchting van het bestuur, al helemaal toen bleek dat de

mascotte van Swimfun, papegaai Sara, in de aanloop reclame voor de show zou maken. Maar wat zouden de Drie Musketers van deze nieuwerwetsigheid vinden? De spanning steeg toen de oudste en de wijste van de drie het woord nam. "It koe minder", was het enige wat hij zei. "Het kon slechter", luidt de iets wat zurige en zuinige Nederlandse vertaling. Maar wie de Friese taal machtig is, weet dat hiermee het tegenovergestelde bedoeld wordt. Nu de Drie Musketers dus hun goedkeuring gegeven hadden was het tijd voor een pauze met een rondje van het bestuur.

Mondial

Na de pauze was het mijn beurt om verslag te doen van de Mondial. Het leek het bestuur wel aardig dat de aanwezigen de bondsvoorzitter aan de tand konden voelen. Ik had mezelf dan ook voorgenomen om goed beslagen ten ijs te komen om zo zoveel mogelijk kritische opmerkingen te kunnen pareren, omdat in de aanloop van de Mondial veel gemopper was over de moeizame en erg dure inschrijving. Tot mijn grote verbazing waren de kritieken uitermate positief en vond men het een fantastisch evenement en was er grote bewondering voor de organisatie en zeker voor herhaling vatbaar. Maar wat vonden de Drie Musketers, die tot nu toe hun mond hadden gehouden, van de Mondial? Even werden de drie grijze koppen bij elkaar gestoken en klonk tot mijn grote opluchting: "It koe minder...."

Klaas Snijder
bondsvoorzitter

ROOSJE

Een kopje met een kuifje had het. De eigenaar had rosé kaketoes met jongen in het nest. Daar klopte iets niet.

De broedzorg was goed. Maar bij controle bleek telkens dat het laatst geboren jong erbarmelijk bleef schreeuwen. Beide andere jongen zaten dan met volle krop, maar kleintjes krop was steeds zo goed als leeg. En maar roepen en sperren. Dat was niet normaal. Aan de buitenkant kon hij er niets aan vinden. Probeer er maar eens achter te komen wat er mis kan zijn. Ik zag het zelf zwaar in en wilde eigenlijk liever dat kleine korte leventje beëindigen. Maar ik bracht wel een warmte kastje mee en startte handvoeding. Van 1 cc tot 5 cc ging goed, maar kleintje gaf toen al een soort verzadiging aan. Dus stoppen, maar 20 minuten later weer schreeuwen en sperren. Hetzelfde verhaal. Wat was dat nou?

Oogjes mooi rond open, de veertjes kwamen al een beetje door, maar wel later dan de andere jongen in het blok. En hij was mager. Dit kon zo niet goed komen. Overleg met de eigenaar om bij de dierenarts met de laparoscopie de slokdarm en krop te laten bekijken of er wel goede passage mogelijk was. Baasje vond dat dit zwakke vogeltje die behandeling waarschijnlijk niet zou overleven en was overtuigd van zinloos rekken. Nog wat dagen in het warme kastje verzorgd. De ene dag kwam er 6 gram bij, de volgende dag was er 8 gram af. En maar schreeuwen en sperren. Toen kwam het moment dat ik het zinloze van deze verzorging inzag. Snel en pijnloos dit leventje beëindigd. Maar wat vond ik het moeilijk om het licht in die zwarte kraal-oogjes te doven! Hij kreeg een mooi grafje, maar niet voordat ik eerst het halsje tot de krop ingang had open gelegd. En zie daar, bijna aan het eind van de slokdarm zat een verdikking. Daar bleek een stukje van de slokdarm teruggeschoven in zichzelf. Dat was dus de oorzaak! Het voortdurend geschreeuw om voedsel en het niet verzadigd kunnen worden. Dapper Roosje had dus geen kans. De kweker had een goed voor gevoel gehad. En ik heb, met de beste bedoelingen, onnodig dit vogelleventje helpen verlengen.

Je blijft leren! GEERTJE.

PAPEGAAIENZIEKTE

Dierenarts Hedwig van der Horst hield een inleiding waarin verschillende ziekten van papegaaiachtigen behandeld werden. Onder andere papegaaienziekte

Andere naam voor papegaaienziekte

In juli 2018 is onder auspiciën van de N.B.v.V. door de commissie Dierenwelzijn-ethiek en -wetgeving een rapport samengesteld, genaamd 'Rapport zoönose Aviaire Chlamydie'. Dit is de 'deftige' naam voor papegaaienziekte en in feite een correctere naam omdat hij verwijst naar de verwekker 'chlamydia' en naar de slachtoffers 'vogels'. Immers niet alleen papegaaiachtigen kunnen getroffen worden door aviaire chlamydie. Het 27 pagina's tellende, uitgebreide rapport, is op te vragen bij het Bondsbureau van de N.B.v.V. in Bergen op Zoom. Vandaar dat in dit stukje niet over papegaaienziekte gesproken wordt, maar over aviaire chlamydie. (Voor de 'muggenzifters': aviaire chlamydiophyllose)

Wat valt er over te vertellen?

Wanneer je weet waar je op moet letten, is aviaire chlamydie goed te herkennen. Twee beelden:

1e klassiek. De vogel zit 'n beetje bol, zakt door op de stok en heeft één oog dicht en één oog open! De oorzaak van dit laatste is dat de vogel de chlamydiabacterie inademt die vervolgens via de oorbuï, die vlak bij een oog loopt, in een oog terecht komt. Heeft de vogel slechts één oog dicht, dan is de kans 90 % (!) dat de vogel aviaire chlamydie heeft! Onderneem je geen actie, dan kan het zijn dat de vogel de dag erna beroerd is en de er op volgende dag dood.

2e sluimerend. Ontlasting van een vogel ziet er normaal uit als een donker gekleurd worstje met een wit flopje er op, de urine. Deze urine hoort normaal krijt wit te zijn. Urine is een soepachtige vloeistof die via de urinebuis in de dikke darm terecht komt waar er vocht uit wordt gehaald. De ontlasting uit de darmen drukt vervolgens de ingedikte urine naar buiten als een witte tandpasta-achtige flop.

Heeft een vogel aviaire chlamydie, dan is de urine kanariegeel van kleur ten gevolge van problemen met de lever (geelzucht). Twee andere aandoeningen waarbij de urine geel gekleurd wordt: paratyphus (Salmonellose) en de ziekte van Pacheco (kwam vroeger veel vaker voor, maar het virus is in de loop der jaren milder geworden zodat er weliswaar veel dragers zijn, maar er veel minder slachtoffers vallen).

Zoönose

Aviaire chlamydie is een ziekte die kan overgaan op de mens. Derhalve is het een aangifteplichtige ziekte. Dat betekent dat je, wanneer bij een of meer vogels de ziekte wordt aangetroffen, dit (door de dierenarts of het laboratorium) aangemeld moet worden bij de GGD of bij de nVWA. Maar let op! Ook de liefhebber zelf moet melding doen bij GGD of nVWA!

Om de ziekte definitief aan te kunnen tonen neemt de dierenarts een vers mestmonster (rechtstreeks uit cloaca) en laat dit specifiek onderzoeken op aviaire chlamydie. Binnen drie dagen is de uitslag bekend en kan er actie ondernomen worden. Wanneer de dierenarts nauwelijks twijfelt kan hij al meteen beginnen met een kuur met doxycycline voordat de uitslag bekend is.

Behandeling

Behandeling geschiedt door de dierenarts welke hiervoor het enig echt werkzame antibioticum gebruikt: doxycycline (Doxoral voor toediening via drinkwater; vibramycine voor injectie). De behandeling duurt zes (!) weken.

Een vogelliefhebber moet griep altijd serieus nemen! Loop je een besmetting op met de chlamydiabacterie, dan uit zich dat in een griepje. Omdat je vogels niet ziek hoeven te zijn, kunnen ze wél drager zijn en de eigenaar vervolgens besmetten. Dat griepje wordt een griep en je kunt er letterlijk doodziek van worden wanneer niet de juiste medicatie wordt ingezet. Ook wanneer je niet direct met vogels in contact komt, maar bijvoorbeeld in ruimtes komt/bent geweest waar vogels gehuisvest zijn/waren, kun je een infectie oplopen.

Blijf niet te lang rond lopen met je 'griepje' maar ga naar de huisarts en meld expliciet dat je veel in contact komt met vogels. De huisarts kan dan specifiek onderzoek laten verrichten naar aviaire chlamydie. De chlamydia bacterie leeft in lichaamscellen en is in een ziekenhuis niet via een normaal onderzoek op te sporen. De antibiotica die normaliter volgens standaardprocedures in ziekenhuizen worden ingezet hebben geen vat op de chlamydia bacterie. De patiënt knapt van de eerste serie medicijnen niet op; vervolgens de volgende serie etc. Er bestaat echter één heel effectief antibioticum, namelijk doxycycline. Het is een 'oud' antibioticum dat bij mensen nauwelijks nog gebruikt wordt. Het spul werkt echter super goed tegen de chlamydiabacterie en de patiënt knapt weer heel snel op. Maar..... je moet er wél aan denken om bij griep aan de arts te melden dat je vogels houdt!

Tenslotte

Het uitgebreide rapport is, zoals reeds geschreven, aan te vragen bij het Bondsbureau in Bergen op Zoom
En wat de lezer van dit artikel betreft: **een gewaarschuwd mens telt voor twee.....**

Henk Branje

Grijze roodstaart, foto C.de Bruin

De
sel

Elke manier van keuren is goed, wanneer het maar consequent gebeurt en de beste vogel ook daadwerkelijk wint.

Tekst: HENK BRANJE

In dit artikel een beschrijving van de manier van keuren op een Mondial. Er wordt op een iets andere manier gekeurd dan op een doorsnee wedstrijd in Nederland of op 'Vogel'. Wanneer je als liefhebber wat meer weet over de achtergronden van een keuring op een Mondial, dan hoef je je een volgende keer niet meer te verbazen of ... te ergeren.

Ipad

De C.O.M. show is succesvol verlopen. Bijna 25000 vogels werden gekeurd door zo'n 125 keurmeesters uit allerlei Europese landen die alle aangesloten zijn bij de C.O.M. Vandaag de dag wordt er op een Mondial gekeurd met behulp van een ipad. Dat betekent in feite dat alle te keuren vogels in een centraal systeem zijn opgeslagen.

Elke keurmeester krijgt een bepaalde groep vogels door 'het systeem' toegewezen. Alleen de hem toegewezen vogels kan de keurmeester op zijn ipad oproepen en alleen deze vogels kan hij met punten waarderen.

Op het scherm verschijnt een 'ingevuld' keurfiche voor een bepaalde enkeling of stam. De keurmeester krijgt de voor

de betreffende vogelsoort bestemde keurlijst op het scherm, bijvoorbeeld die voor kleurkanaries. De lijst is door 'het systeem' al ingevuld voor een 'standaard' vogel van 90 punten. De keurmeester beoordeelt de vogels zoals die vóór hem/haar op tafel staan. De vooraf ingevulde punten worden gecorrigeerd naar het inzicht van de keurmeester. De totaal-telling geschiedt automatisch zodat de keurmeester meteen een overzicht heeft van deze totaal-telling.

Opmerkingen op keurlijst

Eventueel kan er onder op de digitale keurlijst nog een opmerking ingetypt worden. Dat is niet verplicht. Je moet overigens bedenken dat meeste inzenders tóch niet kunnen begrijpen wat een keurmeester opgeschreven heeft. Of denk je dat een Portugees, Spanjaard of Griek de opmerkingen van bijvoorbeeld een Nederlandse keurmeester kan lezen!

Het is wél de bedoeling dat, wanneer een vogel wordt gedeclasseerd of gediskwalificeerd, dit wordt aangegeven bij de opmerkingen.

NJ = non jugé = niet gekeurd; dit is het geval wanneer een vogel bijvoorbeeld

ziek is of een onherstelbaar gebrek heeft. Geen puntenwaardering. DQ = 'Disqualifié'. Het betekent dat de vogel om de een of andere reden gediskwalificeerd is, bijvoorbeeld bij bedrieglijke manipulatie. Geen puntenwaardering.

DC = déclassé: de vogel is in de verkeerde klasse ingedeeld; hij krijgt wél een puntenbeoordeling.

Is de keurmeester tevreden met de keurlijst van z'n enkeling of stam, dan kan de keurlijst worden 'opgeslagen' op de ipad. De keurlijst kan dan nog steeds opnieuw worden opgeroepen en gewijzigd. Wanneer alle vogels van een bepaalde groep gekeurd zijn, controleert de keurmeester (en ook het systeem!) of er telkens minimaal één punt verschil is tussen de totaal-telling van de beste vogel/stam, nummer 2, 3 en de eerstvolgende niet-prijswinnende vogel. Is hij tevreden met de puntenwaarderingen en klopt verder alles, dan kan de keurmeester de keurlijsten van de groep vogels definitief wegschrijven naar het centrale systeem.

Keuren doe je niet alleen

Het keuren doe je als keurmeester in principe niet alleen. Je hebt een of twee bureaus die doorgaans vogels uit verwante groepen keuren. De keurmeester mag overleg voeren over zijn te keuren vogels. Dit wordt gestimuleerd door de OMJ. Ook kan de keurmeester, wan-

De

osel

neer hij een topper op tafel heeft staan, de buurman of buurvrouw vragen wat die er van vindt.

Dat is overigens puur theorie! In de praktijk is je buurman of buurvrouw iemand uit het buitenland die sowieso de Nederlandse taal niet machtig is. Met een Belg of iemand die Duits of Engels spreekt is door de meeste Nederlandse keurmeesters nog best goed te communiceren. Maar iemand die enkel Spaans, Italiaans of Portugees, Hongaars of Grieks spreekt?? Dan kun je nog proberen je handen en voeten te gebruiken. Maar meestal houdt de keurmeester het dan wel voor gezien en gaat hij de rest van de dag z'n eigen gang.

Doorgaans keurt de keurmeester tijdens het keuren van een groep vogels niet hoger dan 90 punten. Heeft hij een of meerdere vogels op tafel staan waarvan hij denkt dat die in aanmerking komt/komen voor een medaille en een hogere waardering dan 90 punten, dan zet hij/zij die doorgaans achter zich op een tafel of bank. Zijn alle vogels (behalve de 'gereserveerde') gekeurd, dan worden de potentiële prijswinnaars weer terug op tafel gezet en van een definitieve puntenwaardering voorzien. Daarbij in het achterhoofd houdend dat er telkens een punt verschil moet zitten tussen de nummers één, twee, drie en de eerstvolgende niet-prijswinnaar. Dit

geldt voor de stammen én voor de enkelingen.

Topper

Heb je een echte topper, een vogel die je 94 of 95 punten wil geven? Dan is het de bedoeling dat je de sectiechef van jouw categorie vogels er bij haalt. Want 94 of 95 punten geef je niet zomaar. En wanneer die sectiechef het niet me je eens is en de vogel geen hoge waardering waard vindt? Dan heb je een probleem. En dan moet je heel sterk in je schoenen staan als keurmeester om je eigen zin door te drijven.

Standaard

Er wordt gekeurd volgens de standaard die door de OMJ, de keurmeesterstak van de C.O.M., is opgesteld. Dat is althans de bedoeling....

De standaard is weliswaar vertaald in vele talen en beschikbaar voor elke OMJ keurmeester, maar dat wil niet zeggen dat een keurmeester uit enig land zich daar precies aan zal houden. Vaak is de standaard van het eigen land iets (of veel) afwijkend van die van de COM. Op een Mondial wordt van de keurmeester verwacht dat deze níet volgens de standaard van enig eigen land keurt, maar volgens die van de COM. Wanneer je als keurmeester echter de 'ideale vogel' van je eigen land in je hoofd gebeiteld hebt, valt het niet mee om daar van af te stappen omdat de COM nu eenmaal iets anders in

de standaard heeft staan. Dit wil niet zeggen dat er perse veel verschil is tussen de diverse standaarden, maar bij een keuring zit het vaak in de kleine verschillen! En zo'n klein verschil kan je een medaille kosten of opleveren!

Domper

't Is niet allemaal gloria en halleluja op de Mondial. Bert Leenders uit Groesbeek kweekt al veel jaren met succes mozaïeken in vetstof geel en rood. Het afgelopen seizoen behaalde hij in Nederland heel goede resultaten met z'n vogels. Dusdanig goed dat hij z'n vogels best naar de Mondial wilde sturen. Er zaten immers mozaïeken bij die 93 punten behaald hadden. Maar de teleurstelling in Zwolle was van z'n gezicht af te lezen... Z'n 93 punten-vogel had van een Italiaanse keurmeester slechts 87 punten gekregen. Dat is wel een erg groot verschil. Vraag van Bert: zijn mijn mozaïeken dan zoveel slechter dan die van de Italianen die alles gewonnen hebben? En hoe zit 't dan met de standaard die voor alle COM landen hetzelfde is? Terechte vragen van een liefhebber. Vragen die wij als organisatie moeten zien te beantwoorden. Mooie taak voor de Technische Commissie!

Tenslotte

Al met al zijn er toch wat verschillen tussen de keuring op 'VOGEL' en op een Mondial. Maar, de beste vogel hoort te winnen!

En, zeg eens eerlijk, zonder discussies over de kwaliteit van de vogels, de kwaliteit van de keurmeesters en de keuring zou een bezoek aan een Mondial lang niet zo interessant zijn! <

Alois van Mingeroot's laatste keuring

Friesland

DISTRICTSHOW

In Friesland is het vinden van een afdeling die de Districtstentoonstelling wil organiseren elk jaar weer lastig. De continuïteit is dan ook in gevaar.

Tekst en foto: Sicco Veenstra

Om die reden is het tijdens de voorjaarsvergadering van het district een werkgroep in het leven geroepen die de mogelijkheden voor de toekomst in kaart heeft gebracht. De eerste optie die is onderzocht is de samenwerking met de organisatie van de Sierduivenshow Noord-Nederland (SNN) in Drachten.

De voorzitter van een van de afdelingen was al veel eerder benaderd door een sierduivenliefhebber, tevens familielid, met de vraag: "Is samenwerking van onze beide organisaties ook bij jullie leden bespreekbaar?" "Het balletje is hierna gaan rollen en op de najaarsvergadering lag er een goed doortimmerd voorstel voor de leden op tafel. Ook het model van Drenthe is als voorstel gepresenteerd en tot slot ligt er het "bijna" bestaande model op tafel om te rouleren per vereniging. Het is nu aan de negentien Friese afdelingen om hier haar oordeel over te geven. Op de voorjaarsvergadering 2019 wordt hierover een beslissing genomen.

De datum van organisatie is vermoedelijk het zwaartepunt. De duivensport is vroeg en de zogenaamde districtshows worden

meestal ná de TT's van de afdelingen georganiseerd. Er zal daarom binnen de afdelingen wel wat moeten gebeuren met de "eigen" data van organiseren van de afdelingswedstrijden. Veelal speelt hierbij de persoonlijke voorkeur en zijn privé afwegingen doorslaggevend. Er wordt van de afdelingen verwacht om over de eigen schaduw heen te stappen voor een groter belang, namelijk de toekomst van de Districtshow Friesland!., voortaan de "Friese Kampioenschappen" genoemd. Dat is voor alle inwoners en liefhebbers een duidelijke naam en we verwachten daarmee ook vaste sponsors te trekken. De organisatie van de 'Sierduivenshow Noord-Nederland' wil het liefst zo spoedig mogelijk gaan samenwerken. In de voorstellen van de werkgroep zit echter de nodige bedenktijd voor de afdelingen. Hoe kun je elkaar dan al wel vinden in de ontwikkelingen? We hebben ons tijdens de grote show van de SNN mogen presenteren aan het publiek. Daarvoor hebben we de NBvV stand gebruikt. Met Jan de Boer, de man in Noord-Nederland die de Public Relations behartigt, waren de afspraken dan ook snel gemaakt. Ook de banner voor de aanstaande Friese Kampioenschappen werd getoond. Een van de werkgroep-leden heeft onder de

bezoekers/inzenders een enquête gehouden. We waren als vogelliefhebbers onder de indruk van de mogelijkheden van deze hal in het Fries Congrescentrum in Drachten.

De bijgevoegde plaatjes en een deel van het artikel in de Drachtster Courant spreken voor zich. Artikel uit deze krant:

"De Sierduivenshow Noord-Nederland is een van de grootste sierduivenshows van Nederland, met heel veel soorten. De sierduivensport wordt over de hele wereld beoefend. Toch is de sport in verhouding vrij onbekend. De Sierduivenshow Noord-Nederland biedt aan iedereen de mogelijkheid om kennis te nemen van deze bonte verzameling van koerende gevleugelde vrienden. Zo'n 1300 sierduiven van fokkers uit heel Nederland zijn hier bijeen en strijden om de titel Fraaiste sierduif van de show. Naast de vele sierduiven kunnen de bezoekers een kijkje nemen in de vervoerstruck voor postduiven van het NPO en bij de stand en vogels van de NBvV en de DFKP-club: zo kan men ook kennismaken met andere varianten van deze hobby. In het Fries Congrescentrum Drachten heeft de SNN de beschikking over een hal van maar liefst 5500 m², een prima horecavoorziening en een grote gratis parkeerplaats".

Het Districtbestuur van Friesland is ervan overtuigd dat zowel bij de afdelingen als provinciaal de samenwerking met andere organisaties die levende dieren showen gezocht moet worden. Zowel financieel als voor ons publiek in de toekomst een goede ontwikkeling. Een wie weet sorteren we nu al voor op een ontwikkeling voor de drie noordelijke districten!n <

AUSTRALISCHE PARKIETEN VAN DE GESLACHTEN

Psephotus

EN NORTHIELLA

Roodtuitparkiet, man

Australië is het thuisland van de kleurrijke parkieten van de geslachten psephotus en northiella.

Tekst en foto's: ALOIS VAN MINGEROET

In een recent verleden werden de parkieten van beide geslachten ondergebracht bij psephotus. Er worden zeven soorten onderscheiden terwijl de achtste soort, de paradijsparkiet, wordt geacht uitgestorven te zijn. De grootste soort is de Blue Bonnet (circa 35 cm), de kleinste is de hoodedparkiet (zo'n 26 cm). De psephotus soorten zijn goed met andere vogelsoorten samen te houden, dit in tegenstelling tot de wat agressievere norhiella soorten.

Behalve de hooded- en de goudschouderparkiet broeden deze parkieten in boomholten. Beide eerstgenoemde soorten broeden in termietenheuvels. De hollenbroeders hebben in het wild veel concurrentie van spreuwen die hun nestholtes inpikken.

De in dit artikel besproken parkieten zijn in Australië uitstekend aangepast aan het droge klimaat. Het zijn voornamelijk zaadeters die in hun geboorteland met name van grassen en onkruidzaden leven. Deze slanke vogels hebben een relatief lange staart. Het zijn snelle

en goede vliegers.

Northiella

In Nederland worden deze parkieten doorgaans bij hun Engelse naam genoemd: blue bonnet. Die naam heeft betrekking op hun diep blauw gekleurde masker. De soorten leven in zuidelijk en zuidoostelijk Australië. Er worden een drietal ondersoorten onderscheiden die allemaal in avicultuur gehouden worden. De Yellow-vented blue bonnet, de red vented blue bonnet en de Naretha blue bonnet. Laatstgenoemde is een zeldzame verschijning in avicultuur. Het zijn wat agressievere soorten die men beter niet samen met andere vogelsoorten kan huisvesten. Bij de red vented is een pastel en cinnamon mutatie bekend.

Psephotus.

De zeer bekende en veel gehouden roodtuitparkiet (roodrugparkiet) wordt tegenwoordig in tientallen mutaties gefokt. Roodtuitparkieten worden vaak gebruikt als voedstervogels voor andere parkietensoorten. Uitstekend geschikt parkiet voor een beginnend liefhebber!

De veelkleurenparkiet lijkt wel wat op de roodtuitparkiet. Hij wordt in veel mindere aantallen gehouden en er zijn in Europa (nog) geen mutaties gefokt. De hoodedparkiet is een prachtige verschijning in zijn fel turquoiseblauw gekleurd verenpakje. Hij wordt tegenwoordig redelijk goed gekweekt. Dat was in het verleden zeker veel moeilijker omdat de vogels het vertikten om in onze zomer te gaan broeden. Gevoegd bij het feit dat deze vogels heel vroeg hun jongen alleen in het nest laten, resulteerde in veel uitval onder de jongen ten gevolge van onderkoeling. In Australië hoeven de vogels hun jongen niet lang warm te houden omdat deze in de termietenheuvels in een heel constante warme temperatuur verblijven. Broedkasten voor hoodedparkieten moeten in principe verwarmd kunnen worden zodat de jongen niet onderkoeld raken. Er zijn verschillende mutaties bekend.

De goudschouderparkiet lijkt wel wat op de hoodedparkiet maar wordt in veel kleinere aantallen gehouden in avicultuur. Deze parkiet geeft veel meer problemen met de kweek en de aanschafprijs is behoorlijk te noemen. Er is onder andere een fallow mutatie bekend.

Roodstuitparkiet, pop

Veelkleurenparkiet, man

Veelkleurenparkiet, pop

Veelkleurenparkiet, man

Blue bonnet, red vented.....

Blue bonnet, yellow vented

Blue bonnet, yellow vented

Blue bonnet red vented (met extra rood)

Goudschouderparkiet, man

Hoodedparkiet, man

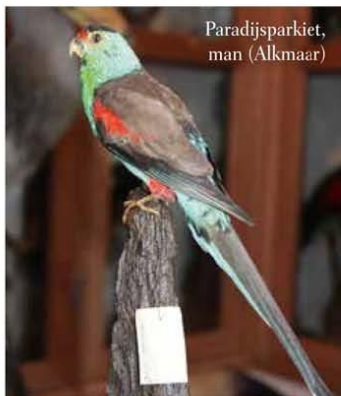
Hoodedparkiet, man

Goudschouderparkiet

Hoodedparkiet, pop

Paradijsparkiet, man (Alkmaar)

Naretha blue bonnet

Paradijsparkiet, man (Alkmaar)

sel

De,

Het komende Keurseizoen 2019

Eén van de beleidsterreinen waarop de NBvV heeft ingezet, is "Internationalisering". Dit is niet zonder reden. Nederland is niet alleen een belangrijk "vogelland", maar de NBvV is ook de grootste nationale bond ter wereld.

En als je de grootste bent, dan schept dat verplichtingen. Van oudsher speelde de NBvV een grote rol in de overkoepelende mondiale organisatie COM. Het COM is notabene in Nederland opgericht en de NBvV heeft jarenlang bestuursleden in het COM gehad. Toch is jaren geleden gekozen voor meer afstand ten aanzien van het COM. Dit zal vast een bewuste keus geweest zijn, maar dat had wel gevolgen. Het grootste gevolg was dat de NBvV ook op vogeltechnisch gebied, met name de tropen en parkieten, niet of amper gehoord werd. En dat stak! Vandaar een offensief om de NBvV weer op de internationale kaart te zetten, maar wat merkt u als lid hiervan?

De Mondial

Om Nederland weer op de kaart te zetten is het organiseren van een Mondial natuurlijk een prachtige kans. Toen voor het NK de keus was gevallen om die in Zwolle te organiseren, zagen we ook direct een goede mogelijkheid om in Zwolle de wereldshow te houden. En toen Frankrijk de organisatie van Mondial 2019 teruggaf, zag de NBvV zijn kans schoon.

Zeggenschap

Om invloed te krijgen op beleidszaken zul je mee moeten praten aan de tafel waar zaken besloten worden en aan die tafel zaten wij helaas niet. Dat moest dus anders en dat is ons nu ook gelukt. Zoals bekend is Albert Zomer in januari gekozen als hoofdbestuurder van het COM. Hiermee krijgt de NBvV directe invloed op beleidskeuzes. Een volgende logische vervolgstap is een bestuurder in het OMJ, de keurmeestersvereniging van COM.

Vraagprogramma

Momenteel is een commissie, in opdracht van de Bondsraad, bezig met het samenstellen van een nieuw vraagprogramma. De opdracht is om het vraagprogramma zo nauw mogelijk aan te laten sluiten bij de huidige COM-vraagprogramma, want waarom zelf elke vier jaar het wiel opnieuw uitvinden? Tijdens de Mondial konden we mooi zien hoe het COM-vraagprogramma werkt en met een paar typisch Nederlandse aanpassingen en natuurlijk Nederlandse benamingen sluiten we ook hier weer aan bij de COM-systematiek.

De keursystematiek

De laatste twee keurseizoenen is er met het "COM 95-punten systeem"

gewerkt, een beleidsmatige keus, want de NBvV wil invloed binnen het mondiale vogelgebeuren en dat betekent dat je je toch zoveel mogelijk conformeert aan de moederbond. Dit was een ingrijpende keus die niet voor ieder even logisch en makkelijk was. De keurmeesters hebben het systeem geëvalueerd, met als gevolg dat er voor de voorjaarsvergadering van de keurmeesters twee voorstellen op tafel leken te komen die beiden flink afwijkend zijn ten aanzien van de huidige COM-systematiek. Om dit te voorkomen is er een overleg geweest tussen het KMV en afgevaardigden van het hoofdbestuur. Dit heeft geleid tot aanpassingen van de keurrichtlijnen met ingang van het nieuwe keurseizoen voor alle keuringen.

De taak van de keurmeester

- Een keurmeester kan een vogel met maximaal 95 punten waarderen. Dit dient echter bij hele hoge uitzondering plaats te vinden. Ook op de Mondial en bij de EE-Europashow, wordt slechts bij hoge uitzondering 95 punten gegeven.
- Per groep worden maximaal 3 prijzen door een keurmeester aangewezen.
- Tussen de prijswinnaars onderling zit minimaal één punt verschil. Dit hoeft echter niet tussen de derde prijs en de eerst volgende niet-prijswinnende vogel, maar als er slechts 1 of 2 prijzen vallen dan moet er wel minimaal één punt verschil zijn tussen de prijswinnende en de eerste niet-prijswinnende vogel.
- Stellen krijgen geen eenheidspunten. Dit gaf de keurmeesters bij het toekennen van de prijzen de meeste problemen. De COM kent zelfs geen stellen, behalve bij de zang.
- Prijswinnaars bij de enkelingen kunnen niet uit stammen of stellen komen.
- Algemeen Kampioenen, bijvoorbeeld de mooiste Kromsnavel, wordt gekozen uit de vogels met de hoogste puntenwaardering. Als er meerdere vogels zijn van 94 krijgt de Algemeen Kampioen 95 punten.

- Op een districtsshow en het NK is 91 punten het minimum om een prijs te behalen.

Gevolg voor alle keuringen

- De keurmeester bemoeit zich niet met klassemten.
- De keurmeester bemoeit zich niet meer afwijkende prijssystemen.
- Verenigingen die klassemten spelen bepalen zelf de regels voor hun klassement.

Verenigingen die meer of andere prijzen willen toedelen zijn hier zelf verantwoordelijk voor.

Voor een goed verloop van de keuring is een goed overleg vooraf met de leidinggevende keurmeester sterk aanbevolen. Hier hoort uiteraard de definitieve blinde lijst bij. Ook voor vragen kunt

u bij deze persoon terecht. Voor een goed verloop van de keuring is een goed onderling overleg voorafgaand aan de keuring tussen de keurmeesters van groot belang. Het aanwijzen van een leidinggevende keurmeester wordt sterk aanbevolen. Hier hoort uiteraard de definitieve blinde lijst ook bij. Ook voor vragen kan men dan bij deze persoon terecht.

Tot slot

In de kern verandert er niet veel. De keurmeester keurt volgens een éénzijdig systeem, de inzender wil graag een juiste waardering en de hoogste vogel wint.

Veel succes het komende keurseizoen.

Klaas Snijder Bondsvoorzitter NBvV
Hans de Boer Secretaris KMV

Voorbeeldtabellen

Stammen				Eenheids-punten	Totaal	Prijs
92	92	92	92	6	374	-
92	92	92	92	6	374	Brons
92	92	93	93	5	375	Zilver
92	93	93	93	5	376	Goud

Stellen	Totaal	Prijs
92	92	184
92	92	184
92	93	185
93	93	186

Enkelingen	Prijs
92	-
92	Brons
93	Zilver
94	Goud

Enkelingen	Prijs
90	-
91	Zilver
92	Goud

Zomaar een woord, het had ieder woord kunnen zijn wat als aanhef gebruikt is, maar het is diefstal. En wel vogeldiefstal. Nu is iedere diefstal beneden alle peil, ze moeten immers altijd van je eigendommen afblijven. Waarom iets afnemen wat niet van jou is? Voor het geld? Roem? Euforie? Haat? Kick? Maar het blijft vooral een laffe daad. En wie doet dat? Een drugsverslaafde die kortstondig geld nodig heeft? Of een berekenende daad van uitgekookte professionals? Of "iets" ertussenin? En wat is de aanleiding geweest? Direct of indirect? (van praten komt praten) Veel vragen, zelden antwoorden

Vaak lees je ergens dat er vogels zijn gestolen. Soms staat de gedupeerde er zelfs bij afgebeeld. Vaak is het dan een man op leeftijd die volledig ontredderd bij zijn lege kooitjes staat, waar zijn geliefde kanaries in zaten. Of "specialisten" hebben in een zwaar beveiligd vogelpark of dierentuin als Avifauna of Zoo Veldhoven toch kans gezien om jaarvogels, zwarte kakatoes en neushoornvogels te stelen. Niet iets wat je even in een lopertje meeneemt.... Het maakt niet uit, de ontredde en het verdriet is immens en overall. Maar het blijft een bericht wat je met enige afstandelijkheid leest, net als de oorlog in Jemen of Syrië. Totdat het dichtbij komt....

Mijn vriend X (hij wil niet bekend worden gemaakt), belt me op zondagmorgen op. "Lou, ze hebben bij me ingebroken en bijna al mijn vogels gestolen!" Verpletterend zo'n bericht. Ik ga direct naar hem toe en neem samen met hem door wat er gebeurd is in de nacht van zaterdag op zondag. Troostend geef ik hem een knuffel (ja, dat doen mannen soms ook) en zeg hem dat ik het verschrikkelijk vind, omdat ik weet wat zijn vogels voor hem betekenen. En hoeveel moeite hij ervoor doet, de liefde die hij erin steekt én terugkrijgt. De trots als er een broedsel lukt en het verdriet als er wat misgaat. Alle deurtjes staan open van zijn volières. We zien de voetstappen in de volières, de omgevallen voer- en waterbakken. Je kunt de gevolgde route van de criminelen bijna volgen, want dat het

er meerdere zijn, daar kun je donder op zeggen! Er houdt er minimaal één de uitkijk bij de auto en waarschijnlijk ook nog één in de tuin, terwijl de andere(n) zich uitleven in de volières. Wat ook weg is, is het plezier, wat blijft is verdriet, vertwijfeling en woede.

De gestolen vogels zijn geen vogels die je "even" opnieuw aanschaft. De meesten worden slechts zelden te koop aangeboden. Om nog maar niet te spreken over de zorgvuldig opgebouwde kweeklijn die nu weg is. Pijn, dat is wat rest. X wil stoppen, wat een natuurlijke reactie is. Hij heeft er even helemaal geen zin meer in. De motivatie en liefde komt wel weer terug, maar dat heeft tijd nodig. Maar nu, net voor het opkomende kweekseizoen zal het onmogelijk zijn alle vogels te vervangen. Natuurlijk is er ook veel aan waarde gestolen, maar de immateriële schade is niet vervangbaar! X wil geen aangifte bij de politie doen, maar uiteindelijk doet hij dat toch. Er moet via internet een aangifte ingevuld worden. Dat X tijdens de inbraak niet wakker is geworden begrijpt hij niet goed, maar misschien is dat maar goed ook....

Na enkele dagen van zoeken bij handelaren in de buurt én vertwijfeling (zou die ene bezoeker onlangs nou toch....),

wordt er nagedacht over een alarmsysteem. Mijn vriend is duidelijk: er komt geen vogel meer in de volière vooraleer er een alarmsysteem is aangelegd! Zelf slaat me de schrik ook om het hart en neem ik onmiddellijk stappen om een beveiligingsplatform op te zetten. Maar liefst zeven verschillende stappen/systemen zet ik op voor alle volières, die ik om overduidelijke redenen niet meld.

En die bezoekjes van onbekende liefhebbers voor het ophalen of ruilen van vogels? Die bouw ik af! Hoe gezellig sommige ook kunnen zijn. Het is jammer dat we zo met onze prachtige hobby om moeten gaan door een aantal verachtelijke deplorable criminelen! Mogelijk is het een goed idee om eens een apart artikel te wijden aan mogelijke beveiligingen. Ik schat zo in dat vele liefhebbers daar blij mee zouden zijn! Liefhebbers zouden hun eigen tips aan de redactie kunnen sturen, die er dan een artikel van kan maken, wat niet gebonden is aan enige persoon. Er is veel mogelijk denk ik zelf, ook kleine dingen kunnen afdoende zijn, zonder dat het veel geld kost. En..... iedere barrière is er een die toch maar weer genomen moet worden!

Lou Megens

De

osel

Vakbekwaam???

Op de jaarvergadering was een discussie ontstaan over het hobbymatig, dan wel bedrijfsmatig houden van vogels en wanneer je Vakbekwaam bent

Kortgeleden kwam via het bondsbureau een brief binnen van de voorzitter van KleZaTro, een vereniging uit het zuiden van het land. Op de jaarvergadering was een discussie ontstaan over het hobbymatig, dan wel bedrijfsmatig houden van vogels en wanneer je Vakbekwaam bent. Op onze website staat de juiste informatie wat de NBvV daarvoor verstaat, maar blijkbaar blijft het de gemoederen bezig houden en blijven mensen twijfelen. Hoe zit dat nu eigenlijk met mezelf? Zelf vind ik dat ik hobbyist ben en vakbekwaam. Herkent u zichzelf in onderstaande beschrijving, dan bent u dat vast en zeker ook.

Het begin

In 1984 ben ik begonnen met mijn hobby. Het huis waar we gingen wonen had een volière en het leek me leuk om vogels te gaan houden. Ik werd al snel lid van Zanglust Joure en kocht wat zebra-vinken en Japanse meeuwen. Daar kwamen al snel Australische prachtvinken bij, maar ook de parkieten kregen mijn belangstelling.

Na een verhuizing werden het grote parkieten en agaporniden, om uiteindelijk te eindigen bij de kleurgrasparakieten. De vogels kocht ik bij bevriende fokkers, maar ook op vogelmarkten. Zelf verkocht ik mijn vogels ook graag in Zwolle en Meppel, waar we met een groepje kameraden een stand huurden. Met name aan de oude markthal in het centrum van Meppel heb ik goede herinneringen.

Vogelkennis

Als fanatieke lezer van Onze Vogels en als trouwe bezoeker van de clubavonden van onze vereniging, maar ook bij de speciaalclubavonden van de parkietenclub, haalde ik mijn kennis binnen. Ook ik heb geleerd van mijn fouten en ook

ik ben tot mijn spijt meegegaan in de wonderverhalen over speciale voeders, vitaminendruppels, superpoeders, en andere dure zaken. Over het houden van vogels maak je mij niet zoveel meer wijs. Je moet me echter niet naar de wonderen van vererving vragen, want dat heeft mijn belangstelling totaal niet. In het verleden heb ik weleens een poging gedaan om dat te leren, maar zonder succes.

Hobbyist

De definitie "Bedrijfsmatig" past niet bij mij. Ik houd geen vogels voor geldelijk gewin, ik heb geen bedrijfsmatige inrichting, ik heb geen UBN-nummer, ik sta niet ingeschreven bij de Kamer van Koophandel..... Het is een hobby en een hobby kost geld.

Ik vind dus van mezelf dat ik een hob-

byist ben. De laatste tien jaar fok ik met kleurgrasparakieten. Ik heb in mijn tot vogelhok omgebouwde garage zestien broedkooien staan, waarvan ik er nooit meer dan tien gebruik en een paar kleine vluchten voor de jonge vogels en buiten staat een volière waar ik soms broedblokken in ophang, of jonge vogels laat opgroeien.

Ik ring al mijn jonge vogels en bestel daar jaarlijks een vijftigtal ringen voor in de eerste bestelronde. Een enkele keer bestel ik bij, maar eigenlijk wil ik niet méér jonge vogels fokken. Méér is vaak niet beter, ik raak dan het overzicht kwijt tijdens de selectie en van veel vogels heb je ook meer werk. En vogelhokken schoonmaken en onderhouden is bepaald geen hobby van mij. Ik ben geen echte fanatieke fokker en breng dan ook geen uren per dag bij mijn vogels door, maar aan tentoonstellingen wil ik wel graag meedoen en een prijs winnen vind ik ook leuk.

In de zomer, na het broedseizoen, maak ik een eerste selectie voor het komende tentoonstellingsseizoen. Deze vogels, ongeveer de helft van de jongen, zet ik apart en reserveer ik voor de verkoop. Eén van mijn vogelkameraden is een fervent vogelmarktbezoeker en neemt mijn vogels mee. Van de opbrengst, ongeveer vijf euro per vogel, kan ik voor de komende maanden weer wat voor

Klaas Snijder met vriend op een vogelmarkt

› kopen. Geen vetpot dus. Als voorzitter van de bond krijg ik regelmatig een uitnodiging voor het bezoeken van een tentoonstelling. Mijn belangstelling gaat dan ook altijd uit naar de kleurgrasparkieten. Hoe is de kwaliteit? Welk type heeft de keurmeester gewaardeerd? En altijd kijk ik even in de verkoopklasse of er nog wat van mijn gading bij is, maar meestal ruil ik toch liever vogels met bevriende fokkers.

Tentoonstellen

Ik doe graag aan tentoonstellingen mee. De eigen clubshow, de districtsshow en het NK zijn mijn vaste shows. En ik win eigenlijk altijd wel een aantal prijzen en daar ben ik ook best wel trots op. Op het NK bied ik ook vaak een aantal koppels te koop aan. Het geeft veel voldoening wanneer anderen je vogels weten te waarderen. Om het geld gaat het me niet, maar dat je je vogels op de show wat duurder kunt verkopen is toch ook mooi meegenomen.

En dan kom ik weer op de vraag: Ben ik Hobbymatig, of Bedrijfsmatig bezig en ben ik Vakbekwaam?

Samenvatting

Ik zorg goed voor mijn vogels.

Ik houd mijn kennis op peil door lid te zijn van de NBvV en lees de voor mij relevante artikelen in Onze Vogels. Ik bezoek regelmatig verenigingsavonden waar lezingen gehouden worden en waar ik met kameraden kennis deel. Ik houd een vogeladministratie bij en ring alle jonge vogels. Ik koop jaarlijks een stuk of zes vogels om mijn fokbestand te verbeteren. Ik verkoop jaarlijks een stuk of dertig vogels die ik in mijn fokbestand niet meer nodig heb.

Conclusie

Ik ben hobbymatig bezig! Ik hoef dus geen speciale bedrijfsinrichting voor mijn vogels te hebben. Ik ga dus ook niet naar de Kamer van Koophandel en vraag ook geen UBN-nummer aan. Ik ben Vakbekwaam. Ik ga dus ook niet naar een cursus die bijna 1000 euro kost. Ik ga dus lekker door met mijn hobby.

Maar....

Stel dat er binnenkort een handhaver op mijn stoep staat. Ik ben verplicht om deze binnen te laten en stel dat de handhaver mij sommeert om aanpassen te doen en dreigt om mijn vogels

in beslag te nemen. Ik weet dat dit bij fokkers gebeurd is. De NBvV heeft hier een brief met voorbeelden over opgesteld die op het Ministerie ligt en binnenkort met ons besproken wordt. Maar wat moet je dan..... Ik hoop in ieder geval dat ik dan tegenover de handhaver mijn rust kan bewaren en dat ik mijn fatsoen kan houden.

Advies

Advies van de NBvV is om in dat geval het bondsbureau te bellen. U wordt dan doorverwezen naar Henk van der Wal, lid van Commissie Dierenwelzijn, die u advies geeft. Tot nu toe is er nog nooit een vogel in beslag genomen, tenzij volgens de handhaver de vogel illegaal gehouden wordt, u overduidelijk bedrijfsmatig handelt, of het dierenwelzijn in het geding is. In dat geval volgt ook altijd een verbaal en dient u zich te verantwoorden voor een rechter. In alle andere gevallen is er nog nooit geverbaliseerd, ondanks de spierballentalen en dreigende brieven. En mocht dat wel gebeuren, dan kunt u op steun van de NBvV rekenen.

Veel plezier met de hobby.

Klaas Snijder

EET GEVARIEERD EN TOB NIET, deel 3

Voeding is vooral variatie

In de huidige stand van zaken van de voedingsleer is bekend dat voor een goed functioneren van het organisme een grote reeks van zeer bepaalde stoffen in de voeding essentieel is

VET

Vetten zijn scheikundige verbindingen tussen glycerol en vetzuren. De vetzuren noemen we de organische zuren omdat ze opgebouwd zijn uit koolstof, waterstof en zuurstof en omdat ze een min of meer zuur karakter hebben. We spreken van verzadigde en onverzadigde vetzuren. Het verschil tussen beide is zuiver scheikundig en ligt uitsluitend in de bindingen met koolstof en waterstof. Daar onverzadigde vetzuren niet door het lichaam kunnen worden aangemaakt moeten ze via de voeding in het lichaam terecht komen. De voornaamste vetzuren zijn oleïnezuur, palmitinezuur en linolzuur.

Een vet wordt door het verteringsenzym "lipase" afgebroken tot glycerol en vetzuren. De vrije vetzuren worden aan het bloedplasma afgestaan. Om vetten te verbranden is veel zuurstof nodig.

Naast energie produceren heeft vet nog enkele andere func-

ties: vet dient als oplosmiddel en als transporteur van sommige vitamines: A, E, E en K.

Net zoals bij zetmeel moeten plantaardige vetten in een spijsverteringsproces afgebroken worden tot kleinere elementaire bouwstenen alvorens ze in de darmwand kunnen terecht komen en via de lymfevaten in het bloed (lymfevaten zijn de drainagebuizen van de organen). Deze elementaire vetzuren worden daarna tot eigen lichaamsvet omgebouwd.

Vet is energie

Vetweefsel heeft als lichaamsbrandstof een zeer hoge energiewaarde, namelijk meer dan het dubbele van glucose. Net zoals bij de verbranding van koolhydraten worden bij de vetverbranding geen schadelijke nevenproducten gevormd. De restproducten zijn water en koolstofdioxide. Vet komt bij vogels onderhuids voor. De spieren bevatten eveneens een vetreserve maar onder een andere vorm dan zuiver vetweefsel. Het vetdepot is zeer belangrijk. Zodra namelijk de glyco-genreserves van het lichaam verbruikt zijn gaat de vogel het hoogenergetische vet aanspreken als brandstof. Aangezien de opslagcapaciteit van vet vele malen hoger ligt dan die van koolhydraten zou men kunnen zeggen dat 'vet de benzine is voor de groene motor'.

Trekvogels vliegen op vet

Vet is een enorme energieleverancier. Japanse watersnippen vliegen ieder jaar van Alaska naar Tasmanië; dit is van de noordpunt van Amerika naar de zuidpunt van Australië. Zij overbruggen daarbij een afstand van 5000 km over de oceaan. Goudplevieren vleugelen onverstoorde van datzelfde Alaska naar Hawaii. Noorse sterns draaien hun hand niet om voor een tochtje van Spitsbergen naar Zuid-Afrika. Opvallend hierbij is wel dat trekvogels die een vlucht over de oceaan of dorre gebieden in het vooruitzicht hebben, het plots in hun hoofd halen een vetreserve aan te leggen. Het is fantastisch hoe snel deze vetvorming in zijn werk gaat. Op een ijsschots werd bijvoorbeeld vastgesteld dat een vogel op de eerste dag van zijn voorraadvorming liefst 6.5 % van zijn lichaamsgewicht aan vet opslaat.

Terwijl buiten de trekperiode het vetgehalte van kleine vogels niet meer dan 3 tot 10 % van hun totale lichaamsgewicht bedraagt, neemt dit bij trekvogels vlak voor hun voorgenomen trek over lange afstanden toe tot 40 à 50% van hun lichaamsgewicht. Voorwaar, zwaar beladen mini-lockheedjes. Die vetreserve is er verantwoordelijk voor dat trekvogels enorm lange trajecten kunnen overbruggen over gebieden waar geen druppel drinkwater te vinden is, zonder ook maar één keer halt te houden.

Metingen toonden aan dat een kleine vogel met een gewicht van 25 gram per uur ongeveer 0.25 gram vet verbrandt. Op een duivenvlucht als St.Vincent (een vlucht van ongeveer 1000 km), verstoekt zo'n vogel, indien hij tegen de 60 kilometer per uur vliegt, ongeveer 5 gram vet per uur. Wanneer een vogeltje van 25 gram genoeg heeft aan een vetreserve van 5 gram om zich in één ruk 1000 km te verplaatsen; dan zou een duif van 400 gram met een surplus van 80 gram vet de mand in moeten gaan...

Vet levert ook water!

Wars van deze vrij theoretische beschouwing staat buiten kijf dat vet bevattende voederbestanddelen een buitengewone waarde hebben. Behalve dat één gram vet 9.3 kcal energie

levert tegenover koolhydraten 4.1 kcal en eiwit 4.3 kcal, ontstaat bij de verbranding van één gram vet bovendien 1.07 gram metabolisch water, hetgeen veel is vergeleken met 0.55 gram per gram koolhydraat en 0.41 gram per gram eiwit. Aldus biedt vet de trekvogel een waterbron die erg van pas komt! Een ander voorbeeld van de waarde van metabolisch water is de dromedaris. Deze bewaart in zijn 'bult' geen water, maar vet! Bij de afbraak van dit vet komt metabolisch water vrij. Handig voor een dier dat in de woestijn leeft...

Vet is ideale energiebron

Vetten in de voeding dienen net als koolhydraten als bron van energie. Vetten zoals deze voorkomen in granen en zaden, kunnen gemakkelijk en bijna volledig verteerd en gebruikt worden. Voor vogels als lange afstandsvliegers zijn vetten als brandstof veel belangrijker dan voor zoogdieren. Onderzoek heeft uitgewezen dat in de spiervezels van de duif zeer talrijke vetdruppeltjes van verschillende grootte voorkomen. Proeven hebben bewezen dat duiven op lange afstanden betere resultaten vertoonden met meer vet in hun voeder dan duiven die meer suikers kregen in een vetarm dieet.

A.Coolen

Glansfazant, foto h.branje

De nationale vogel van

Maleisië

de Gewone neushoornvogel

Mensen hebben zich door de eeuwen met dieren geïdentificeerd. De 'Nederlandse leeuw', die we op ons wapenschild voeren staat symbool voor kracht. Op andere schilden komen we de adelaar tegen, als symbool van macht, schoonheid en onafhankelijkheid. We kiezen dieren waarmee we ons als groep, land of streek onderscheiden van anderen. Hiervoor kiezen we dieren die uniek zijn, bijzondere vaardigheden hebben, veel voorkomen of gewoon mooi zijn.

De Gewone neushoornvogel van Maleisië

Vanuit traditionele overlevering en natuurgeloven heeft deze iconische vogel een groot aanzien in de regio. De Dayak stam gelooft dat de neushoornvogel de koning der vogels is en heeft de gewone neushoornvogel een goddelijke status gegeven. Beelden van de vogel worden gebruikt in ceremonies en bij feesten. De beelden die werden gesneden uit speciale bomen, worden op een

hoge paal geplaatst. De vogel staat voor het mannelijke en de bovenwereld. De paal werd weer in een kruik gezet. De kruik staat voor het vrouwelijke en de onderwereld. In de paal was vaak ook een waterslang representant van het vrouwelijke uitgesneden. Samen representeerden zij de kosmos en de eenheid in het universum. Helaas wordt er door deze zelfde stam ook nog steeds op de vogel gejaagd, omdat de veren worden gebruikt voor traditionele feest- en

osel

De

krijgskostuums. Ook in de verhalen en mythen in de regio neemt de Gewone neushoornvogel een belangrijke rol in. Hierin wordt de vogel vaak gebruikt door de aristocratie. Voor een vogel die zo is ingebed in de cultuur, de religie en het gevoelsleven van de bewoners van het gebied is het niet vreemd dat deze tot nationaal symbool is uitgeroepen.

Grootte en uiterlijk

Met een gewicht van 2 tot 3 kilo en een lengte van 90 tot 120 centimeter zijn gewone neushoornvogels forse vogels. Volwassen vogels zijn bijna geheel zwart met een witte onderbuik en staart. Halverwege de staart zit een zwarte band. De iris van het mannetje is rood, terwijl die van zijn partner wit is. Beiden hebben ze een grote gekromde witte snavel. De basis van de snavel is evenals de op de snavel zittende omhoog krullende 'hoorn' oranje rood. Bij jonge vogels ontbreekt de opvallende 'hoorn'.

Leefomgeving en verspreiding

Gewone neushoornvogels worden gevonden in de regenwouden van Maleisië, Thailand en Indonesië. Er worden drie ondersoorten onderscheiden B. r. rhinoceros in Zuidoost-Azië en Sumatra, B. r. silvestris op Java en B. r. borneensis, zoals de naam al aangeeft op Borneo. Ze zijn afhankelijk van ongerept en uitgestrekt regenwoud of bosgebieden tot een hoogte van circa 1300 meter. Voor het broeden zijn ze

afhankelijk van grote (oude) bomen met natuurlijke holten. De populatie heeft dan ook erg te leiden van ontbosing door houtkap en het creëren van landbouwgrond. Vooral de cultivatie van regenwoud voor palmolieplantages heeft een grote invloed op het verdwijnen van de leefomgeving. De vogel heeft dan ook de status van gevoelig op de internationale rode lijst.

Voedsel en leefwijze

Neushoornvogels zijn typische bewoners van de boomkronen. Het dieet bestaat vooral uit fruit en noten, maar ook insecten, kleine reptielen, knaagdieren en kleine vogels worden gegeten als ze deze kunnen vangen.

Voortplanting

Een goede paarband is bij deze vogels cruciaal. Het vrouwtje moet haar partner volkomen kunnen vertrouwen. Tijdens de broedperiode wordt de nestholte met modder 'ingemetseld' in het nest waarbij ze pas als de jongen voldoende groot zijn uit haar 'gevangenschap' komt. In deze periode wordt ze door haar partner door een smalle spleetvormige opening gevoerd. Ze moet er dan ook volledig op kunnen

vertrouwen dat haar partner voldoende eten voor haar en de jongen brengt. Het vrouwtje gebruikt de broedtijd tevens als ruiperiode.

Bijzonder

De wetenschappelijke naam van de vogel, *Buceros rhinoceros* verwijst naar *Buceros* wat de hoorn van een rund betekent en *rhinoceros* wat de wetenschappelijke naam van de neushoorn(s) is. Hoorn – neushoorn dus.

Rik Meerema

Vlag

Postzegel

De Gewone Neushoornvogel

Nederlands	Gewone Neushoornvogel
Wetensch. naam	<i>Buceros rhinoceros</i>
Engels	Rhinoceros hornbill
Duits	Rhinozeros vogel

voedsel

De

Agaat man, foto PvdHooven

Australische Prachtvinken

De ceresamadine

De ceresamadine lijkt zo op de foto een wat saaier gekleurde Australische prachtvink. Zijn wetenschappelijke naam verwijst hier zelfs naar: Neochmia 'modesta' ofwel 'bescheiden'. Een goed getekende, forse ceres is echter een plaatje om te zien, zowel qua houding als qua kleur en tekening. Vrijwel altijd strak in de veren, en ook nog een vriendelijk vogeltje voor in een gezelschapsvolière... één van mijn favoriete tropen!

Tekst: ALBERT ZOMER, fotos HENK BRANJE

Beschrijving en geslachtsonderscheid

Het belangrijkste kenmerk van de ceresamadine is toch wel de mooie scherpe bruin/witte strepentekening op de borst en flanken. De buik en onderstaart zijn helder wit, het rugdek bruin. De uiteinden van de vleugeldekveren zijn wit waardoor er een regelmatig patroon van witte puntjes op de vleugels ontstaat. Beide geslachten hebben een

zwarte teugel, de man heeft daarnaast ook nog een zwart 'baardje' onder de snavel.

Verder draagt de ceres een 'kroon' op het voorhoofd die een roodpaarse gloed heeft. Bij de man raakt deze voorhoofdstekening de oogstreep, bij de pop worden de voorhoofdstekening en de oogstreep gescheiden door een smal wit randje. In het Engels is de

Ceresamadine naar deze roodpaarse 'kroon' vernoemd: 'Plum-headed finch' waarbij 'plum' pruim betekent. Ceresamadines hebben een mooie rechte houding en een redelijk slank postuur waarbij de veren strak tegen het lijf gedragen lijken te worden.

Natuurlijke leefwijze

De Ceresamadine leeft in het oosten van Australië, in de staten New South Wales en Queensland. Ceresessen vermijden de kuststreken en zoeken hun heil in de grasachtige binnenlanden met open bossen, struikgewas en riet. Hun voedsel bestaat uit zaden van grassen en kruiden. Ze zoeken dit met name op en laag bij de grond. Er worden geen ondersoorten onderscheiden.

Buiten het broedseizoen vormen ceresamadines grotere groepen van tot wel 200 vogels, vaak met andere soorten Australische prachtvinken zoals zebra-vinken, diamantvinken en bichenowastrildes. In de broedtijd, van september tot januari, leven de vogels

koppelsgewijs. Ze maken hun nest relatief laag bij de grond in struiken of in hoog gras. Ze gebruiken hierbij materiaal wat dicht in de buurt groeit, ook buigen ze gras wat in de buurt van het nest groeit naar het nest toe om dit vervolgens in de structuur van het nest mee te weven. Het nest van de ceresamadine behoort tot één van de kleinste nesten van alle Australische prachtvinken en heeft daarnaast ook geen 'toegangstunnel' zoals de nesten van veel andere Australische tropen.

In avicultuur

In mijn oudere vogelboeken wordt geschreven dat de ceres als importvogel een in verhouding gevoelige vogel was, die slecht geschikt was om in kooien te huisvesten en zich moeilijk aanpaste aan ons winterseizoen. Ook het op stok krijgen van jongen werd als moeilijk beschreven. De enige manier om ze groot te krijgen was in met struiken beplante volières, of door gebruik te maken van pleegouders zoals zilverbekjes of Japanse meeuwtjes. Nu we vele vogelgeneraties na het einde van de import uit Australië verder zijn, kunnen we juist spreken over een vrij harde vogel, die zelfs in een onverwarmd ver-

blijf kan worden gehuisvest. Ceresen kunnen goed worden gekweekt in zowel volières als in kweekkooien. De voeding is gelijk aan de andere Australische tropen. In het broedseizoen kan als nestgelegenheid een halfopen nestkastje worden verstrekt. Hierin maken ze een keurig bolvormig nestje van met name kokosvezel. In een volière maken ze ook graag een 'vrijstaand' nest, bijvoorbeeld in een struik, uiteraard ook weer in een keurige bolvorm. Opvallend is dat ze de binnenkant minder bekleden met zachter nestmateriaal zoals veel andere soorten doen.

Maar voor er over wordt gegaan tot nestbouw zal het mannetje eerst het vrouwtje het hof moeten maken. Hij doet dit door een grashalm of streng kokosvezel in de snavel te nemen en op en neer te dansen voor de pop. Hierbij zet hij zijn kopveren ietsjes uit elkaar, op een manier die je bij gebrek aan een goed Nederlands woord 'fluffy' zou kunnen noemen. Na een aantal keer op en neer te hebben gedanst laat hij zijn nestmateriaal vallen en gaat hij over op een zachte zang. Als de pop onder de indruk is kan de paring plaatsvinden.

Wildkleur, H.Branje

Meestal legt de pop 4 eieren, maar grotere nesten komen ook voor. De broedtijd is 12 dagen. Nog eens 21 dagen later vliegen de jongen uit waarna ze na 14 dagen zelfstandig eten. Vanaf 9 maanden zijn ceresamadines al weer broedrijp.

Mutaties

Er zijn twee mutaties bekend waarbij de agaats (ook wel isabel genoemd) de meest voorkomende is. De andere mutatie is de bruine.

Mike van Kollenburg <

Bruine man, foto P.v.d.Hooven

Jonge ceres, foto M.Kollenburg

De Harlekijn.

Ijdens de bijeenkomst COM-experts postuurkanaries zijn een aantal besluiten genomen die betrekking hebben op de

selectie voor de kweekvogels voor de komende jaren. Vooral bij de Harlekijn zijn dit besluiten die grote veranderingen met zich mee brengen.

De Harlekijn moet duidelijk anders worden dan het type kleurkanarie dat we nu veelal zien.

Om dit te gaan bereiken wordt de rubriek houding aangepast van 10, naar 15 punten. De rubriek poten/staart gaat dan van 10, naar 5 punten.

De vogels moeten duidelijke kenmerken van een mozaïek laten zien, (masker, of een oogstreep die dieprood moet zijn). Ook de schouder en borstvlak moet goed waarneembaar zijn.

De afscheidingen moeten helder wit zijn. Daarnaast moeten de kleuren zoveel mogelijk symmetrisch over het lichaam verdeeld zijn.

Er zullen in het nieuwe vraagprogramma voor de COM ingaande 1 september 2019 dan ook 2 klassen worden gevraagd.

Een klasse pop type (oogstreepje)

Een klasse man type. (Masker)

Dit vanwege de mozaïek kenmerken die verplicht aanwezig moeten zijn.

Bestuur TC-kleur, en postuurkanaries.
Bestuur TC-kleur, en postuurkanaries.

sel

Voor al uw vogelbenodigdheden

WIM VAN DE LUSTGRAAF

www.wimvandelustgraaf.nl

Vierkant achter kwaliteit in dierenverblijven

www.volierebouw.com

GROTE VOGELMARKT BARNEVELD
ZATERDAG 18 Mei 2019

De markt is geopend van 8.30 tot 12.00 uur. Gratis Parkeren, Entree Markt € 5,- pp.
Organisatie H.O. Davelaar Vogel en Diervoeders Voorhuizen Tel. 0650270060.
I.s.m. V.V. Kweeklust. www.vogelmarktbarneveld.nl/reserveren
Locatie: Midden Nederland Hallen, Thorbeckelaan 123, 3771 ED Barneveld.
Reserveren Tel. 0650270060. De volgende Vogelmarkt is op 17-08-2019

Verzamelband Onze Vogels

€ 12,50 per stuk

€ 15,00 voor 2 exemplaren

Bedragen zijn inclusief verzendkosten

Bestel nu via shop.nbvv.nl

De

BONDSMEDEDELINGEN APRIL 2019 VAN DE KEURMEESTERSVERENIGING

TROPISCHE VOGELS EN PARKIETEN

H. Jansen uit Dronten is ook EE Entente Européenne keurmeester. M. Strijdveen uit Wijhe is ook EE Entente Européenne keurmeester. D. Brökking uit Hengelo (OV) is ook bevoegd tot het keuren van grote parkieten en (dwerg)papegaaien. De volgende keurmeesters zijn geslaagd voor het COM examen : B. Löwik, I. Plak, M. Strijdveen, I. Teeuwen en K. Zeeman. De volgende keurmeesters zijn gestopt als COM keurmeester : K. Dijkink, P. Dullaard en A. van Mingerot.

KLEUR EN POSTUURKANARIES

De volgende keurmeesters zijn geslaagd voor het COM examen : R.v/d Heijden, C. Mallens, A. Tjhuis en J. Wokke.

De volgende keurmeesters zijn gestopt als COM keurmeester : H. Branje, K. Berrens en Th. Schalkwijk. S. Meerema uit Joure is gestopt als keurmeester. F. Harbers uit Groenlo heeft een mobiel nummer : 06-57051616.

ZANG

De volgende keurmeesters zijn geslaagd voor het COM examen : J. de Beer en M. Gerhards.

DISTRICT ZUID-HOLLAND

Bij afdeling Dordrecht (D05) vierde Piet de Koning zijn 50-jarig lidmaatschap. Districtsvoorzitter Piet Hagenaars reikte de speld uit.

Leen Lodder is 50 jaar lid van v.v. De Nachtegaal (Heerjansdam) en van de NBvV. Hiervoor heeft hij tijdens de ledenbijeenkomst, op 28 februari jl, een aandenken, een bos bloemen van de vereniging en het speldje van de NBvV in ontvangst mogen nemen. Dit alles werd uitgereikt door Lex Kaptein, voorzitter.

Op de recent gehouden Algemene Ledenvergadering van vogelvereniging "De Vogelvrienden" uit Bergambacht (A08) werd Arie de Lange door voorzitter Leo Wooning gehuldigd vanwege zijn 50-jarige jubileum. Arie werd bedankt voor het vele werk wat hij in de loop der jaren voor de vereniging heeft gedaan.

DISTRICT OVERIJSEL

Op vrijdagavond 2 november 2018 werd Jan Ham tijdens de opening van de vogeltentoonstelling van afd. Twello in het zonnetje gezet. Hij kreeg uit handen van Jan van Duuren de speld uitgereikt voor zijn 50-jarig lidmaatschap van de VVTO (T08) en NBvV. We hopen dat Jan nog vele jaren lid mag blijven en samen met zijn vrouw Dinie zal blijven genieten van zijn kanaries.

DISTRICT UTRECHT

Op de tentoonstelling van UKV Exkapa, De Meern (220) zijn 2 van leden gehuldigd voor het 50-jarig lidmaatschap van de bond. Op de foto v.l.n.r. de heren A.C.de Bruin, in het midden de voorzitter J.J.v Bennekom en links de heer H. Bakker

JUBILARISSEN 25 JAAR:

J. Hollemans, afd. Haulerwijk (H90); **G.J.A. Klein Nulent**, afd. Twello 1 (T08); **C.A. van der Huls** en **J.W.M. Winkelman**, afd. Nieuwveen (N41); **P. Heijboer** en **T. de Ridder**, afd. Boskoop (B05); **J. Sakko**, afd. Vlissingen (V10); **S. Weijer**, afd. Leeuwarden 2 (L25); **H.H. Broers**, **Sj. Helsloot** en **C. van Zwienen**, afd. IJsselstein (Y01); **H.E. Buist**, afd. Delfzijl 2 (D22); **W. Mostert** en **W. vd. Wal**, afd. Spakenburg (S36); **T. Kamps**, afd. Bergambacht (A08); **J. Jansen**, afd. Groesbeek (G30).

JUBILARISSEN 40 JAAR:

N. Smits en **P. H. Vermaase**, afd. Nieuw-Vennep (N39); **H. Tolenaar**, afd. Dordrecht (D05); **Y. P. Terpstra** en **J. Vellinga**, afd. Ferwert (F03); **M.J. den Engelsman**, afd. Tholen (T03); **R. Delgrosso** en **W. J. van der Ven**, afd. Leeuwarden 2 (L25); **F. Laurijssen**, **C. Veldhuizen** en **C. Verhoef**, afd. IJsselstein (Y01); **G. van der Bent**, afd. Zuidwolde (Z16); **M.C.J. van Geel** en **T.C. Gloudie**, afd. Rotterdam 5 (R35); **W. v.d. Linden**, afd. Heerjansdam (H79).

JUBILARISSEN 50 JAAR:

J. Ham, afd. Twello 1 (T08); **P. de Koning**, afd. Dordrecht (D05); **A.W.M. Lenting**, afd. Nieuwveen (N41); **M.F. Jansen**, afd. Vlissingen (V10); **J. Duijst**, afd. Spakenburg (S36); **H. Bakker** en **A.C. de Bruin**, afd. De Meern (220); **A. de Lange**, afd. Bergambacht (A08); **L. Lodder**, afd. Heerjansdam (H79).

JUBILARISSEN 60 JAAR:

F. Weijers, afd. Groesbeek (G30).

Correctie: **W. Smit**, afd. Beilen (B35) is al 65 jaar lid i.p.v. 60.

Op dinsdag 5 februari j.l. is overleden

Dhr. Ben Stuiver

Medeoprichter en 2de voorzitter, van de Stichting Districtsshow Drenthe.

Onze gedachten gaan uit naar de nabestaanden.
Wij wensen hen veel sterkte.

Namens het Bestuur en alle vrijwilligers van:
Stichting Districtsshow Drenthe.

BEN STUIVER

Onze voorzitter is op 05-02-2019 op 73-jarige leeftijd overleden. Ben was een groot kleurkanarie liefhebber. Hij heeft binnen Vogelvereniging Emmen diverse functies vervuld en was de drijvende kracht van onze vereniging. Door zijn grote kennis van kanaries bleek hij een vraagbaak voor menig liefhebber. Hij heeft bijgedragen aan het opzetten van de Stichting Districtsshow Drenthe (SDD 2018).

Wij zullen hem missen en wensen de familie veel sterkte.

Namens het bestuur en leden van Vogelvereniging Emmen

OVERLEDENEN

J.B. Stuiver uit Emmen was voorzitter van V.V."Emmen", afd. Emmen (E24); **J.G. Valk** uit Strijen was secretaris van V.V."De Putter", afd. Puttershoek (P09); **H. van Dongen** uit Zeeland was oud districtsbestuurder en ere voorzitter van V.V."Kleur en Zang", afd. Zeeland (Z19).
A.W.G. Verberkt, Boxmeer (G09); **H. Schuster**, Winschoten (W14); **W. H. Frissen**, Wijlre (468); **A.J.S. Hubers**, Tolkamer (L35); **J. H. Hoeven**, Geffen (G36); **J. van Meeteren**, Geldermalsen (M23); **Z. de Boer-Kok**, afd. Onstwedde (O31); **W. Kannberg**, Nunhem (409); **A.R. van Beek**, Putten (P09); **A.H. van Croonenburg**, 's-Gravenhage (R17); **A.M. Schaap**, Mill (M07); **J. Damen**, Eindhoven (B09); **H. Boelens**, Waalre (537); **H. Kuper**, Sidderburen (S07); **R. Bloksma**, Leersum (L28); **A. J. Velthorst**, Zelhem (350); **M. Bakker**, Meppel (M02); **G. Lemmens**, Echt (N23).

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van hun verlies.

Keurmeester nr. 101

Postuurkeurmeester Smeets in actie

Als het woord aimabel al niet bestond, zou het zeker voor hem zijn uitgevonden. Aimabel wil zoveel zeggen als: vriendelijk, innemend en als dat op één iemand binnen de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers van toepassing is, dan is dat wel op hem. Een exoot is hij ook, want niet geboortig in Nederland, maar afkomstig van onze zuiderburen, waar de Belgische vogelbond hem met pijn in het hart aan ons afstond. Zouden we hem op een keurbrief beoordelen, dan zouden we zeker beginnen met: prima formaat, model en conditie. 28 punten bovenin, met de kans opgewaardeerd te worden.

Dit stukje gaat bij wijze van uitzondering over een keurmeester. Alois van Mingeroot (72) hangt zijn keurjas na 35 jaar aan de wilgen. Hij is, zoals Alois het zelf zegt in *Bijtijds*, het blad voor de keurmeesters van de NBvV, 'doodsbenauwd één jaar te lang door te gaan met keuren'. „Mensen zeggen het spijtig te vinden dat ik stop, maar beter zo dan dat de liefhebbers blij zijn dat ik er mee ophoud.” In januari 1983 werd Alois keurmeester bij de AOB, in 1989 werd hij COM keurmeester, waarna hij sinds 2009 uitkwam voor de NBvV. Een populaire keurmeester, het recordaantal keuringen verricht in één seizoen moet met 46 stuks wel op zijn naam staan. De laatste drie jaar verzorgde Alois in totaal 108 keuringen. Dat hij 'altijd goed in de markt lag' spreekt voor zich. Zijn laatste keuring verrichtte Alois op de Mondial in Zwolle. „Een afscheid in stijl”, noemt hij dat zelf.

Kenmerkend voor hem is dat hij zijn onmetelijke vogelkennis graag deelt. Ik heb Alois leren kennen door zijn boek *Zebravinken, Japanse meeuwen en padda's*. Hij publiceerde klassiekers als Europese cultuurvogels en hun mutaties, *Sijzen van de wereld* en niet te vergeten: *Kruisingen kweken en tentoonstellen*.

Want bij de hybriden van Europese cultuurvogels ligt een groot deel van het Alois' vogelhart. Voor hem geen fijnere keuring dan die van de hybriden (Alois zou nooit het lelijke woord bastaarden gebruiken), op het Nederlands kampioenschap (NK) in Zwolle met zijn maatje Herman van Kruysdijk. In zijn boeken worden in klare taal de fijne kneepjes van het vak verklaard. Zoals Alois ook altijd een vriendelijk woord over heeft voor zijn collega keurmeesters en achter de keurtafel positief is, bereid het goede in een vogel te zien.

Alois is niet verloren voor de vogelsport. Hij belooft ons vogels te blijven houden, tentoonstellingen en vogelbeurzen te bezoeken en, voor ons het belangrijkste, fanatiek te blijven fotograferen en schrijven. Hij besluit zijn verhaal in *Bijtijds* door ons te bedanken dat hij 11 jaar lang in Nederland onze collega-keurmeester mocht zijn.

Awel, Alois, het genoeg was geheel aan onze kant en wij zien u graag nog eens.

Louis van Kelkhoven
keurmeester

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, H. de Geus, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, H. Marinus, Mr. H.J.M. Stienen, P. Stijnen, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

J. v/d Beek, E.B.A. Berns, T. Bielderman, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, K. Haisma, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, H.W.J. v/d Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, H. van Seggelen, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.A. Tolman, P. v.d. Tuin, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar, K. Zegelaar.

DE BONDSRAAD IS ALS VOLGT SAMENGESTELD**Hoofdbestuur**

Voorzitter: Klaas Snijder, tel. 0513-416610, E-mail: k.snijder@home.nl

2e voorzitter: Albert Zomer, tel. 0546-456146, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris: Onno Bijlsma, tel. 055-3232390, E-mail: o.bijlsma@planet.nl

Penningmeester: Dirk Verburg, tel. 0113-502676, E-mail: cn.vogel@zeelandnet.nl

Commissaris: Sjoerd Munniksma, tel. 072-5710076, E-mail: s.munniksma@outlook.com

Lid: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: j.j.vanbennekom@hetnet.nl

Districtsvoorzitters

Groningen: Wiebe Zijlstra, tel.: 0596-622451, E-mail: w.zijlstra@telfort.nl

Friesland: Sicco Veenstra, tel.: 0515-573722/0654351180, E-Mail: siccoveenstra@hotmail.com

Drenthe: Matthijs Slagter, tel. 050-230 81 03, E-mail: m.r.slagter@hotmail.com

Overijssel: Harry Oude Vrielink, tel.: 0546-622818, E-mail: Yurley2@kpnmail.nl

Gelderland: Wim Thelosen, tel. 0481-375789, E-mail: wim.thelosen@gmail.com

Utrecht: Ronald van der Putten, tel. 06-22399614, E-mail: rvanderputten@ziggo.nl

Noord Holland: Ruud Kck, tel. 06-20302122, E-mail: ruudkok18@gmail.com

Zuid Holland: Piet Hagenaars, tel. 06-10474218, E-mail: Piethagenaars@outlook.com

Zeeland: Leo Quist, tel.: 0166-652150, E-mail: leoquist@zeelandnet.nl

West Noord-Brabant: Jack Burm, tel.: 06-22698301, E-mail: jburm.1.1@kpnmail.nl

Oost Noord-Brabant: Peter Verkuijlen, tel.: 073-5324778, E-mail: pverkuij@xs4all.nl

Limburg: Jan Geenen, tel.: 06-48097029, E-mail: j.geenen@home.nl

Voorzitter keurmeestersvereniging

Willem Smit, tel. 06-13782511, E-mail: wsmit63@icloud.com

Voorzitter vereniging speciaalclubs

L. Wooning, tel. 0182-385921, E-mail: Fr.wooning@live.nl

Gelieve correspondentie voor hoofdbestuur en bondsraad naar het bondsbureau te zenden.

VERTROUWENSPERSOON

Jan Perdon, tel. 06-53256215, E-mail: pdteh@home.nl

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.
Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.
Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.00 en van 13.00 tot 16.30 uur.

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Hans de Boer, Kraatsweg 40, 6712 DC Ede, tel. 06-42812029, E-mail: secretariaatkmv@gmail.com

TECHNISCHE COMMISSIES**Kleur- en postuurkanaries**

Rein Grefhorst, Warenargaarde 814, 7329 GS Apeldoorn, tel. 055-5414227, E-mail: r.grefhorst@planet.nl

Tropische vogels en Parkieten

André Gerritsen, Rijnstraat 19, 4031 KK Ingen, tel. 0344-601892, E-mail: a.gerritsen274@upcmail.nl

Zang

Erik Buizer, Suze Groeneweg-erf 430, 3315 XL Dordrecht, tel. 06-36208353, E-mail: e-buizer@hotmail.com

HEEFT U VRAGEN OVER VOGELS?**STEL ZE AAN ONDERSTAANDE SPECIALISTEN:****Harzers en waterslagers:** Joop Aelbrecht, Eufraat 3, 1186 JJ Amstelveen, E-mail: Aelbrecht@ziggo.nl

Timbrado's: Harry Smit, Weegbree 11, 3434 ER Nieuwegein, tel. 030-6062046, E-mail: harrysmit44@hotmail.com

Kleurkanaries: Gerard Verhaegen, Schaeppmanlaan 9, 4641 BX Ossendrecht, tel. 0164-674433, E-mail: gerard-verhaegen@ziggo.nl

Postuurkanaries: Theo Minten, Mr. Beumerstraat 44, 5986 CE Beringe, tel. 077-3076039 E-mail: thm.minten@home.nl

Europese cultuurvogels en hun bastaarden: Piet de Dreu, Buys Ballotstraat 7, 4462 AM Goes, E-mail: dreupit@kpnmail.nl

Grasparkieten: Jan Bouwmeester, Dahliaveld 1, 2914 CA Nieuwerkerk a/d IJssel, E-mail: jfbouwmeester@hotmail.com

Grote parkieten en agaporniden: Rien Steenbakkers, Dr. Boutkanstraat 1, 5473 AK Heeswijk Dinther, E-mail: riensteenbakkers@home.nl

Zebrevinken, Japanse meeuwen en hun bastaarden: Francis Kriesels, Bilderdijkstraat 18, 3202 AE, Spijkenisse, E-mail: francis.kriesels@xs4all.nl

Tropische vogels en hun bastaarden, duiven en kwartels: Pieter van den Hooven, Violonweg 8, 8042 AR Zwolle, E-mail: pieter.hooven@gmail.com

Vruchten-en insecteneters: Rick van Groningen, tel. 06-34200301, E-mail: vangroningenrick@gmail.com

Bij vragen over artikelen in Onze Vogels kunt u informeren via de redactie of het bondsbureau.

SPECIAALCLUBS

Voor de liefhebbers van vrijwel elke vogelsoort kent de NBvV een speciaalclub. Het lidmaatschap van de speciaalclubs is in principe voorbehouden aan hen die lid van de NBvV zijn. Onderstaand hun contactinformatie. Verdere informatie kunt u vinden op onze website.

Speciaalclub Europese Cultuurvogels

T. de Boer: 06-13211143 / pomtjepom@hotmail.com

Parkieten Speciaalclub

Frans Broeren: 0165-327156 / secretaris@parkietenspecialclub.nl

Insecten-en Vruchtenetende Vogels

Sytse Andringa: 06-20740012 / secretaris@vogelspecialclub.nl

Japanse meeuwen en overige Lonchura's

H.J. Koelewijn: 033-2983548 / secretariaat@jmc-lonchura.nl

Natuurbroed Gouldamadine

Harry Lutjboer: 06-37437924 / secretaris@sngn.nl

Vorm-en postuurkanaries

G.K.M. Schrupf: 0299-648727 / g.schrumpf@upcmail.nl

Speciaalclub Postuurkanaries

A. Wijdemans: 06-46617558 of 013-5902933 / info@anpv.com

Nederlandse Zebrevinken Club

Eric Kuijpers: 073-5210343 / ledenadmin@nederlandsezebravinkenclub.nl

Afrikaanse Prachtvinken

Peter Bredenbeek: 0172-443163 / info@scapnl.com

Speciaalclub Australische Prachtvinken & Papegaai Amadines

Simon Branderhorst: secretaris@prachtvinken.nl

Werkgroep Amerikaanse Sijzen

Dhr. B. Prins: 06-54226003 / a.prins.bp@gmail.com

Speciaalclub Exoten/Parkieten

H. Rens: 06-33788007 / info@specialclub.nl

Nederlandse Kleurkanarie Club

Marga van Eerden: 010-4834226 / nkc-ledenservice@hetnet.nl

Speciaalclub Kleurkanaries

J. v. Bennekom: 035-6562027 / voorzitter@specialclubkleur.nl

Speciaalclub Zangkanaries NZHU

P.C. Hagenaars: 06-10474218 / piethagenaars@outlook.com

Speciaalclub L.S.H. Harzers

B. Rhee: 0546-825987 / rhee1234@hetnet.nl

Speciaalclub Waterslagers "De Nachtegaal"

J.J. de Bruine: 0527-688488 / jandedbruine@me.com

Speciaalclub Kleurkanarie Noord-Nederland

Erik Fulsman: 0516-520013 / bestuur@specialclubkleurkanarie.nl

Nederlandse Speciaalclub Mozaïek Kanaries

H.H.J.S. van der Kolk: 06-50526912 / http://nederlandse-specialclub-mozaiek-kanaries.nl/

Spanish Timbrado Society

Matthew Sprangers: 06-12887765 / timbradosociety@gmail.com

Agapornis Fischerie, (Pale Turquoise.) **April**

Herspreidingsgebied: Noord-Tanzania, ten zuiden van het Victoriameer. Ze leven in kleine groepen in droge savannegebieden, die begroeid zijn met o.m. acacia's en dadelpalmen. Ze voeden zich met graszaden, maar ook mais en millet, wat ze op de akkers vinden. Ze broeden in kolonieverband in allerlei holtes die geschikt zijn, of dat nu in een boom is, of in een gebouw maakt niet uit. Bij de fischerie zie je uiterlijk geen verschil tussen man en pop. Het formaat is ongeveer 15 centimeter.

Houden en kweken van agapornissen.

Agaporniden behoren tot de meest gekweekte kromsnavel in Europa. Het is mogelijk ze in broedkooien te kweken zodat ze ook geschikt zijn voor de kwekers, die niet al te veel ruimte voor hun vogels hebben. Ik ben daar één van. Ik heb zelf een schuur van 2 X 4 m ter beschikking gehad en ik kweekte agapornissen in kooien van 50 tot 100 cm lang, hoogte 50 cm en diepte 40 cm (de bekende van Keulen kooien). Van de hierboven beschreven soorten heb ik zelf veel met de fischerie, de personatus en de roseicollis gekweekt. De meesten doen het in kooien van 50 lang. Groter is natuurlijk

toch beter. Vooral als er jongen zijn is zo'n kleine kooi al gauw erg vol. Ik hing in de kleinste kooien het blok buiten de kooi, zodat er binnen wat meer ruimte overblijft. In de grotere kooien kunnen de blokken er via het front ingeschoven worden.

Fischeries maken in het blok zelf graag een nest van wilgenschors of fijne takjes van de wilg of de berk. Zij brengen het nestmateriaal in de snavel naar het nest. Als u ze genoeg materiaal geeft dan bouwen ze het gehele blok vol. Het wordt dan een overdekte holte zover mogelijk naar achteren of naar onderen in het blok. Fischeries behoren tot de meest geschikte vogels om in kolonieverband te houden. De ruimte en het aantal nestkasten moet dan natuurlijk wel naar verhouding zijn.

De legfels van agaporniden bestaan meestal uit 4-7 eieren. De broedduur is ongeveer 23 dagen. Ze moeten geringd worden met ringmaat 4,5 mm op een leeftijd van ongeveer 8-11 dagen. De jongen worden ongeveer 6 weken in het nest verzorgd waarna ze uitvliegen. Na nog eens ongeveer twee weken zijn ze zelfstandig en moeten ze bij de ouders worden weggehaald

om storingen van het volgende legsel te voorkomen. Blijven de jongen te lang bij de ouders dan worden ze soms aangevallen door de ouders. Soms gaat het wel goed maar ze vertrappen dan vaak de nieuw gelegde eieren. Als u jongen onderbrengt in een grotere kooi of een vluchtje let dan op dat alle vogels daar tegelijkertijd ingaan. Zitten er al oudere vogels in dan loopt u het risico dat de nieuwe vogels geen leven hebben; ze worden overal, met name van de voerbak, verjaagd of zelfs vermoord.

Voeding

Agaporniden dienen een goed zaadmengsel te krijgen. Sommige leveranciers hebben een speciaal agapornidenmengsel in het assortiment. Let vooral op ze als kleiner gehuisvest zijn, dat ze niet te veel zonnepitten krijgen. Ze worden dan te vet. Naast dit mengsel eten ze graag eivoer. Ik mengde hier zelf altijd insectenvoer en Claus bruin (met bessen en rozijnen) doorheen. In de broedtijd moeten ze dit dagelijks krijgen maar ook in de rest van het jaar dient het regelmatig op het menu te staan. Voor de kweektijd moet de hoeveelheid zachtvoer zodanig worden opgevoerd dat het ongeveer 35 tot 40% van het dagelijks menu uitmaakt. Dan worden de vogels op de juiste manier naar de kweektijd toegebracht. Verder kan fruit, bessen, rozebottels worden gegeven. Denk ook aan maagkiesel, grit, jodiumblokken etc. Kalkgebrek geeft ook de nodige problemen. Om in de behoefte aan mineralen te voorzien kunt u bijv. biggencompost geven.

Mutaties.

Bij de fischeries zijn verschillende mutaties ontstaan. De getoonde vogel is een combinatie van pale (opgebleekt) met turquoise. Deze zijn vrij recent ontstaan, vooral de turquoise (ook wel yellow-face) genoemd is behoorlijk populair. Er wordt nog gediscussieerd over de juiste mutatiebenaming. Persoonlijk vind ik het een mooie combinatie, goed van kleur en tekening en in prima conditie.

sel

De